

అభినవసరస్వతి

[మాసపత్రిక]

గతమున స్వర్ణకావ్యప్రకాశరాది బహుగ్రంథకర్తయగు

జానపతి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే

ప్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరు.

సంపుటము

32

1940 సం॥ మే నెల

సంచిక

2

విషయములు.

- ౧ కృతి విమర్శనము
- ౨ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు
- 3 సంస్కృతవాఙ్మయము
- ౪ సనాతనధర్మసమ్మేళనము, హైదరాబాదు
- ౫ నాగపుర మహాసభ
- ౬ ఆంధ్రయోగవాసిష్ఠము [38-40 పుటలు] మద్దూరి సాంబయ్యగారు
- ౭ వనూకాంబరీవిడంబనము [19-20 పుటలు]
పాలనేకరి కదిరీపతి నాయక ప్రభువు.
- ౮ ఇల్లాల [61-64 పుటలు] దంటు లక్ష్మీకాంతరావుగారు
- ౯ జాతకచర్య [229-282 పుటలు] సంపాదకుడు.

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0	సహాయులకు రు 5 0 0
పోషకులకు 10 0 0	చందాదారులకు రు 8 0 0

Printed at the Chandrika Press, Guntur,
and published at Guntur by the Editor, Astavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry,
author of Nagarakhanda, Swarnakaravyavaharam
etc., etc.

రాజపోషకులు.

శ్రీమంతు, రాణి ఆదిలక్ష్మీ దేవమ్మ బహదరుగారు,
గవ్వాలసంస్థానము.

ప్రధానపోషకులు.

- ౧ శ్రీశ్రీ జగద్గురు సచ్చిదానందాభినవశంకర భారతీస్వాముల హంస
- ౨ శ్రీశ్రీ జగద్గురు, అభినవోద్దండ విద్యాసృసింహ భారతీ స్వాములవారు, పుష్పగిరి
- ౩ తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణము, మోర్జంపాడు.
- ౪ ఆర్. రామారెడ్డిగారు, దైవముదినై.
- ౫ రాజా సురభి వెంకటరత్నంబ బహదరుగారు, రాణి, ఆఫ్ జటపోలు, కొల్లాపురము.
- ౬ శ్రీశ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి.
- ౭ రాజా రఘునందనసింగుగారు, నెల్లూరు.
- ౮ లింగాల రంగారెడ్డి దేశముఖుగారు, గణపురము.

పోషకులు.

- ౧ జాగర్లమూడి కుప్పస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు.
- ౨ రాజా కందుకూరు బాలనారాయణసాదరావు బహద్దరు జమీందారుగారు - బేవీడి
- ౩ రాయపోలు రాఘవదీక్షితులుగారు, పోలీసు సర్కిలిసెక్టరు, గూడూరు
- ౪ తాండ్ర వెంకటకృష్ణారెడ్డి దేశముఖుగారు, బసవాపురము.
- ౫ రామచంద్రారెడ్డి దేశముఖుగారు, ఇసునూరు.

అభినవనర్మల

సంపుటము

౩౨

వికృత నామసంవత్సరము

వైశాఖమాసము

సంచిక

౨

—♦ కృత విమర్శనము ♦—

ఆంధ్ర—

ఇది యొకమాసపత్రిక. సంపాదకులు మధునాథంతుల సత్యనారాయణాస్త్రి గారు. దీని 2 వ సంపుటము 1 వ సంచిక (చైత్ర వీప్రీయత) మాసపుది మాకార్యస్థాన ములంకరించినది. ఈనెలలో విక్రమారంభాది వివిధవిషయములు ప్రకటికృతములు. విక్ర మారంభమున నోలేటి వెంకటరామకాస్త్రిగారు పానుగంటి నరసింహారావుగారు గిడుగు రామమూర్తిగారు మున్నగు నెన్నికగన్న విద్యత్కృతులు చన్నందులకు సంతాపము నూచించినను నాంధ్రమరల సాంధ్యభోజ సాహిత్యవికారదాదుల వ్యాసరచయితలఁగాఁ బడసినందుల కానందము వ్యక్తముచేసినది. ఆంధ్రభోజాదులే యనేకులు వ్యాసరచ యితలగుట నాంధ్ర భాషావ్యాపనమే ప్రధానకార్యముగాఁ బెట్టుకొని బయలుపెడలుట కభినవసరస్వతి యభినందించుచున్నది. విద్యస్యనోరంజన మొనరించుట కాంధ్ర విక్ర మించునట కని సాహిత్యవికారదాదుల వ్యాసములఁ బ్రకటించుట యందులకుఁ జాలవో? ఏకా దండయ్యంతులుగారి నెన్నియున్న జాషువకవి పద్యములచే నీచైత్ర మాసపత్రిక సమలంకృత. అందు

తే. గీ. కృతులుగల్పించు వలపుకీరితి కతాన

ఇటుల మీతల నెఱసిపోయినది గాని

సుకవితా నివాసులకు వార్ధకములేదు

యౌవనుడవీపు తలఁచ దండయమనీషి !

అనుపద్య మొకటి. దీనిపై 'యౌవనుడనునది విచార్యము, యువయనిగాని యువనుడనిగాని యుండవలయు'నని సంపాదకులు స్వాభిప్రాయ మొనఁగియున్నవారు. అట్లే యాయా వ్యాసములపై నభిప్రాయమును వ్యక్తముచేయుచుందురు. దీనినిబట్టి వీరి భాషాజ్ఞానము విమర్శకతాశక్తి విదితమయ్యెడిని. చెళ్ళపిళ్ళ వెంకటకాస్త్రిలుగారును నోలేటి వెంకటరామకాస్త్రిగారును గురుశిష్యులగుట యెఱుఁగదును నేనని, ఆకొండి రామమూర్తికాస్త్రిగా రీయాంధ్ర చైత్రపత్రికలో నభిప్రాయ మిచ్చియున్నారు. ఆయ్యది యథార్థమైయుండుననియే తలంపవలసియున్నదని సంపాదకులు సమ్మతించిరి. వీ రానెంకటరామకాస్త్రిగారి శిష్యులేయట. ఇట్టి జగత్ప్రసిద్ధులైన వెంకటకాస్త్రిలు గారి శిష్యపరంపరనుండియే ప్రచురింపఁబడు నాంధ్ర యర్థమార్గరత్నియై యశస్సు నార్జించుట కభినవసరస్వతి యభిలషించుచున్నది. దీని పాలుచందా రు 1.0.0, కాకినాడతాలూకాలోని పల్లెపాలెము కార్యస్థానము.

—♦ వావిళ్ల వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు ♦—

ఆంధ్రభాషలో నక్షరాలతరగతిచదువు పిల్లవానిదగ్గఱనుంచి వైఖోర్యబిడ్డవఱకును సంస్కృతమున శబదమంజరి చేతఁబట్టిన పిల్లనిదగ్గఱనుంచి శాస్త్రపారంగతులవఱకును శాస్త్రులుగారు స్మరణకురాని జనులుండరనుట స్వభావోక్తి. కనుకఁ గడవనశ్శాసనంఘమువా రొసంగిన భాషోద్ధారకబిరుదము ప్రశంసాపాత్రము. అఖిలాంధ్రజగజ్జీయమానులగు నట్టి భాషాపోషకుని గూర్చి యభినవసరస్వతిగూడ నభినందనము తెలుపకుండుట యపచారముగనని యారభముగాని యియ్యది యాశాంతవిశ్రాంతమైన యవ్వారి యశశ్చంద్రికం గాని దేశోపకారమునఁగాని కలిగియున్న యత్కించిన్ముత్తనత నవనయించుటకుఁ గాదు. రోళ్ల రోకళ్లఁ బాడఁబడు తచ్చరిత్రీ కల్పిష్ఠమగు నస్పృధభినందన మహాస్వభాజనముఁజరిపితచర్మణము నగునని చాలకాలము సంశయించియు నపచారభీతి నణుమాత్ర మభిప్రాయము వ్యక్తికరింపవలసివచ్చినది. ఇప్పటికి నుమారు నూఱువత్సరములనాడు రామస్వామిశాస్త్రులుగారు ప్రారంభించిన భాషాపోషణమును వీరి కుమారులైన యీవెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు విఫలముచేసి విశ్వవిఖ్యాతులయియు వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు, అండేనమ్మ, అనియే వ్యాపారము సాగించుచుఁ గనఁబఱచుచున్న పితృభక్తి కృతజ్ఞతలే వారి ధర్మబద్ధతకు వలసినంత సాక్ష్యము. ధర్మో రక్షిత రక్షితయను తష్టోక్తి ప్రకారము తద్ధర్మనివృత్తయే తద్వ్యాపారాభివృద్ధికిని సంపన్నగృహస్థతకును దగినంతసహకారము. మదరాసువంటి మహాపట్టణములో సంపన్నగృహస్థ సంపాదించుటన సామాన్యముకాదు. అద్దాని కహరహము నెంతయో వ్యాపారము సాగుచుండవలె. దేశదేశజనులును దినదినమును దెప్పించు శతాధికగ్రంథములే శాస్త్రుగారి వ్యాపారసర్వోత్కృష్టప్రతన జాటఁగలిగెడిని. శాస్త్రుగారు స్వయముగా ముద్రింపించి సకలాంధ్రులకును సహస్రసంఖ్యల గ్రంథముల సరఫరాచేయుటయే కాక బహుజనపఠనీయఘక్తిం బ్రచురింపఁబడు పండితకవుల గ్రంథవిక్రయమానకును బాసటయగుచున్నారు. ఇయ్యదియు నితరపు సకవికేతల పేరులకంటె నివ్వారిపేరునకే యిలాతలమున నెక్కువవ్యాప్తి కలిగియుండుట యెఱుంగఁజేసెడిని. కనుకనే యాంధ్రదేశపు సకవ్యాపారులలో కల్ల నగ్రసాన ములకరించి భాషోద్ధారకబిరుదమును ఫలవంతముచేయు వెంకటేశ్వరశాస్త్రుగారి విస్తృతకీర్తిలో వేపంతుగూడ వీఁడు విలీఖింపలేడనుట విశేషోక్తికాదు. వెంకటేశ్వరశాస్త్రుగారు కేవలవీరీతగ్రంథముల చేతనే బహ్వంధ్రీభవనములఁ బరిపూరించుటలేదు. పౌతిఫలగ్రహణరహితముగం బంపిన గ్రంథములచేఁగూడ నశేకగ్రంథభాండాగారముల నలంకరించుచున్నవారు. ఒక్కపుస్తకభాండాగారములే కాదు. విద్వాంసులకు విద్యార్థులకుఁ గవులకు, వేద్యుల, దేవీయనఁగలవానికెల్ల నాస్తియనుమాట లేకుండఁ బుస్తకములను బుచ్చుచున్నారు. అత్యయగ్రంథముద్రణమునకుఁగూడ యాచించు నయ్యలును గొందఁ ఱుందురనుటకు సందియములేదు. అప్పుడపు డవ్వారియశాస్త్రురణముగూడ నాచరించుచుందురు. స్వీయవారపత్రికయగు త్రిలింగమగూడఁ జందా యడుగకుండ నెందఱుకో పంపుచున్నారు. చలువత్రీకలకు బదులుపంపుటయే కాక పోషకులో సహాయలో తుదకుఁ జందాదారులో యై సత్కరించుచున్నారు. చాలమిత్రులు సహానధర్మవిముఖములై స్వవ్యాసములకుఁ దానీయ

మిని సంతపించు సవాతనుల వ్యాసములను స్వప్నత్రికలోఁ బ్రకటించుచున్నారు. వీరు చేయు నుపకార మిట్లాక్క భాషవిషయముననే కాక బహువిషయములను బరికింపఁ బడుచున్నది. మదరాసున సమ్మనితులై పోవు మహాపండితులలో వీరి నూతాఱులు గొననివారు జేటు నుండరు. భాషాపాఠశాలమే కాక పండితసత్కారముగూడ వీరికిఁ బ్రధానకార్యమే యైయున్నది. ఇట్టిమహాపకారికి భాషాధారకవిరుద మొక్కటే పర్యాప్తముకాఁజాలదు. అర్థికల్పకాంధ్రదేశమహాపకార్యాద్యనేకవిరుదములుగూడ నర్జములని యభినవసరస్వతి యభిప్రాయము.

—♦ సంస్కృతవాఙ్మయము ♦—

(కురుగంటి సీతారామయ్య యెమ్ యే గారు, ఫ్రాంఘెనరు, నైజాంకాలేజి.)

అపారషేషములని బ్రాహ్మణులచేఁ గొనియాడఁబడుచుఁ బ్రపంచముననెల్లఁ బ్రథమగ్రంథమని పాశ్చాత్య విజ్ఞానవేత్తలచేఁ బ్రశంసించఁబడుచున్న ఋగ్వేదము ప్రపంచముయొక్క కన్నులఁ దెఱచెను. ఋగ్వేదము చారిత్రకదృష్టితోఁ బరికింపఁబడిన దాదిగా భారత దేశమునకుఁ బశ్చిమముననుండిన భూములలో నెర్లందునఱకుఁ బ్రచార ముననున్న యన్నిభాషలకును సంబంధమున్నట్లు భాషాతత్త్వవేత్తలకుఁ బొడకట్టెను. అనేకవిషయములఁ బాశ్చాత్యులకు మార్గదర్శకమైన భారతదేశము భాషాశాస్త్రమునఁ గూడ మార్గదర్శకమయ్యెను. ... పరిశోధకు లందఱును వార్యు లను నొకజాతివారెచ్చటనుండియో పశ్చిమద్వారము ద్వారమున భారతదేశమునఁ బ్రవేశించి పంచనద ... మును నివాసముగా నేర్పఱచుకొని ... రనియు ఋగ్వేదము వారి నాగరికత తెలియఁజేయు చారిత్రకప్రాముఖ్యముగు గ్రంథమనియు ... నమ్ముచున్నారు. ఈ యార్యుల పగిధమనివాస మెద్దియని ... భిన్నాభిప్రాయములతో నున్నారు. ఈ భూమిని గొంపోయి పాశ్చాత్యులు యూరపుఖండమున నుంచుచున్నారు. ప్రావ్య పండితులు ... తత్ప్రదేశము నానీయాఖండములో మధ్యనో యుత్తరముననో యుంచుచున్నారు. తిలకుమహాశయఁడు జ్యోతిషశాస్త్రమును బట్టి తత్ప్రదేశ ముత్తరకురు భూముల ... వద్దనని యభిప్రాయపడినాఁడు ... ఈయార్యుల భాష గీర్వాణమని కాని దేవభాషయనికాని పిలువఁబడుచున్నది. గీర్వాణమని వేదం వెంకటాచలయ్య గారును దేవభాషయని కాళి కృష్ణాచార్యులు గారును దెల్పుచున్నారు. శ్రీయాచార్యులు గారు దేవదేశమని యొకదేశమున్నదనియు నచ్చటి భాష దేవభాషయనియు నదియే యిప్పుడు సంస్కృతమని వాడఁబడుచున్నదనియు సహేతుకముగా వాదించుచున్నారు. ... క్రిమముగా భాషకు వ్యాకరణ మేర్పడెను. ప్రథమమున రామాయణాది పురాణములును దరువాతఁ గ్రిమముగా వాఙ్మయ మంతయును దెలిగెను. రామాయణకాలము వాఁటికే రాజ్యాంగమును వర్ణాశ్రమధర్మనిర్వహణమును నవిచ్ఛిన్నముగా నడచుచున్నట్లు కచ్చిత్యర్థవలనఁ దెలియఁగలదు. ధర్మము నిర్వచింపఁబడెను. రామాయణ మార్యుల దక్షిణదేశయాత్రను దెలుపునని కొందఱు చారిత్రకుల మతము. ఇది నిజమే కావచ్చును. అప్పుడు దక్షిణదేశ మిప్పుటివలె బహుజనాకీర్ణము గాక యార్యులకంటె

భిన్నులగు కొన్ని జాతులవారిచే నాశుతమై యుండెను. మహాభారతకాలమునాటికి దక్షిణదేశము రాజ్యములతో నిండినట్లు స్పష్టముగాఁ దెలియుచున్నది ... ఆర్యులు దక్షిణదేశమునకు రా మొదలిడిన దాదిగా వారి వాప్తయాభివృద్ధికి దక్షిణము కూడఁ గొంత సాయపడెనని చెప్పవలెను. తరువాత నూత్రకాలమునాటికిఁ గొందఱు దాక్షిణాత్యులుకూడ నూత్రకర్తలై కొన్ని యాచారవ్యవహారాల నెలకొల్పిరి. ప్రథమార్యుల దక్షిణదేశాగమనము మహా రిపుటికి 3000 సం॥ లై యుండవలెనని కొందఱి యభిప్రాయము. ఈకాలము నింకను వెనుకకు నెట్లుట చరిత్రోధకుల యాచారమగుచున్నది. ... నూత్రకాలము క్రీ. పూ. 3 క్రీ.పె. 2వ శతాబ్దముల మధ్యనని పాశ్చాత్యులపండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్టి నూత్రకారులలో దాక్షిణాత్యులుకూడఁ గలరు. బోధాయ నావస్తంబు లిందు ముఖ్యులు. ఈబోధాయనావస్తంబులనుగూర్చి చెప్పునపుడు క్రీ. పూ. 7, 8 శతాబ్దములపాఠ్యమున నార్యులు దక్షిణమునకు ప్రవర్చియుండవలెనని డాక్టరు వింటర్నే జాగరభిప్రాయపడుచున్నారు. నిజము కనుగొన్న నీకాలమునకంటెఁ బూర్వమే కావలయును ... ఆకాలమునుండి యార్యవిజ్ఞానమునకు దక్షిణదేశము తోడ్పడుచునే యుండెను. ఉపనిషత్తులందుండు తత్త్వశాస్త్రవిషయములనుగూర్చి నూత్రకర్తల దర్శనములు వార్యులకాలమునందుఁగూడఁ దద్రచనమునం దీదేశము సాయపడెను. ఆచారవ్యవహారముల దక్షిణసాంప్రదాయములు వెలువడెను. నూత్రకర్తల వార్యులలో నివి స్ఫుటముగాఁ జూడఁగలము ... దర్శనకాలమునకుఁ బూర్వమే యిచ్చట ... శైవవైష్ణవమతములు ప్రబలియున్నట్లు చరిత్రకారు లందఱును చెప్పుచున్నారు. ఇటీవలి చరిత్రములవలన నీద్రావిడనాగరికత యింకను బ్రాచీనమని చారిత్రకులు చెప్పుచున్నారు... ద్రావిడకుటుంబములకు ద్రావిడమే మాతృభాషగా నుండెను. ఇచ్చటి దక్షిణభారతమునందలి బ్రాహ్మణాదిజాతులకు ద్రావిడభాష మాతృభాషగా నుండుట కిదియే కారణము. కాని యార్యవాప్తయను చరిత్రమతేయఁబడుచు వేదాదులు నిరంతరపాత్ర ప్రవచనములలో నుండెను. ఈయార్యులకు నదీతీరములు ముఖ్యస్థానములయ్యెను. వానిలోఁ గృష్ణ గోదావరి కావేరి తామ్రపర్ణి ముఖ్యములు. బోధాయనావస్తంబులే కాక కార్యాయనాదులగు వ్యాకరణశాస్త్రజ్ఞులుకూడ దక్షిణదేశవాసులేయని చారిత్రకుల యభిప్రాయము. ఉత్తరమువలెనే దక్షిణమును శిష్టుల కాటవట్టని తలంపఁబడుచుండెను. భాషలోఁగూడ దాక్షిణాత్యులు మార్పులఁ గలుగఁజేయుచుండిరి. ఈ మార్పుల సాత్తరాహులు ప్రశంసించుచుండిరి.

కావున నన్ని విషయములలోను దాక్షిణాత్యసంప్రదాయములు వెడలి యాత్తరాహులచే నామొదింపఁబడుచుండెను. కృమముగా నార్యుల మతము విజ్ఞానము రాజధర్మము నితరధర్మము లన్నియు నాసేతుహిమాచలమును వ్యాపించుటయే కాక యితరదేశములకుఁగూడ వ్యాపించెనని యిటీవలి విమర్శకులు చెప్పుచున్నారు ... ఉపనిషత్తు లార్యతత్త్వసంబంధవిజ్ఞానమునకుఁ దుదిమాట. ఆధునికులు నూతనమని చెప్పునన్ని సిద్ధాంతములు నిం దిమిడియున్నవి. సర్వతత్త్వవిషయములందునను వీనిని దుదివట్టులనుట వింతకాదు. ఈయార్యజాతి మిగిలిన శాస్త్రములనుగూడ నశోధించేయలేదు. కాని

మతము ప్రధానముగాఁగల జాతిగాన నన్నివిషయములకును ... మతకాతావరణము కల్పించుచుండెను. కావ్యనాటకసృష్టియే కాక వైద్యము జ్యోతిషముఁ దుదకు నాట్యము సంగీతము నలంకారకావ్యకాస్త్రములుగూడ వీరి పరిశ్రమలకు గుఱియొయ్యెను. ఇటీవలిపటము నర్థకాస్త్రమున వీరు పరిశ్రమచేయనట్లు పండితులు భావించిరి. కాని యిటీవల బయటకువచ్చిన కామందక్కియకాటిలార్థకాస్త్రములు వారి పరిశ్రమను జాటుచున్నవి. కాని యన్నికాఖలుగా మతమున కంగములు భావించబడెను. ఇట్టిపుటికి వనకువచ్చిన యార్థవిజ్ఞానము సర్వతోముఖము. ఉత్తరమున నుద్భవమండి పృథివిషయమును దక్షిణమునకు వచ్చినవెనుక దాక్షిణాత్యులు దానిని దమకుఁ దగినట్లు మార్పుట యొకయాచారమయ్యెను. ఇట్లు కాఖోపకాఖలై వ్రీటలుమండఁగా మహమ్మదీయదండయాత్రలు వచ్చెను. వీనిచే నుత్తరము దక్షిణభాగముకంటెఁ గష్టపరంపరలకుఁ జాలయ్యెను ... ఆల్లాయుద్దీన్ కిలిపరిపాలనమున వచ్చిన దండయాత్ర తప్పు దక్షిణమున నంతకుఁబూర్వ మితరహమమ్మదీయదండయాత్రలు కలంబతెరు. మహమ్మదు గజనీకాలమునుండి కొన్నిశతాబ్దము లుత్తరదేశము దినదినైకభయోత్పాతములచేఁ గాలముగడపెను. అందుచేత నీవాఙ్మహాభివృద్ధికిఁ గొంతఁబెట్ట తగలెను. 11 వ శతాబ్దముతరువాత నుత్తరభారత మివాఙ్మహాభివృద్ధియందుఁ బాల్గొనట తగ్గను. కాని దక్షిణము తనకుఁ దోచినట్లు త దభివృద్ధికి సాయపడుచునే యుండెను. మహరిల భట్టు శంకరాచార్యులు కామానుజాచార్యులు మధ్వాచార్యులు మొదలగు గొప్ప వ్యక్తు లిచ్చటనుద్భవించి తద్విజ్ఞానాభివృద్ధిని సర్వతోముఖముగ సాగించిరి. మహమ్మదీయులు మొట్టమొదట దక్షిణమునకు వచ్చినది పదుమూడవ శతాబ్దారంభము. అంతకుఁబూర్వ మితరజాతులవారినేకులు వచ్చి దక్షిణదేశము పరిపాలించినను నార్యుల నాగరకతకుఁ గాని వాఙ్మయమునకుఁ గాని శత్రువులుగా మెలంగక పోవుటయే కాక ప్రైపెచ్చు వారితోఁ గలసిపోయి యొక్కొక్కప్పుడు వారి కూతకూడ నొసంగిరి. వారులెచ్చిన నాగరకత యార్యులదానికంటె మిక్కిలి భిన్నము గాక పోవుటచే నట్లు తటస్థించెను. వీరియొక్కయు వౌధవాఙ్మయములయొక్కయు సంబంధముచేత నార్యవిజ్ఞానవాఙ్మయములు బహువికాలమై పడినెను. మహమ్మదీయుల రాక చల్లనిదికాదు. వారినాగరకత వాఙ్మయము మతము భిన్నములగుటచేతను మతవ్యాపనమును ధనాజ్ఞనమును వారి ముఖ్యోద్దేశ్యములగుటచేతను భయమును బీడయు వారిముందు నడచెను. వారెప్పటికిఁబోయినను బలవంతమున మతమునఁగలుపుకొనుట దోపిడియను 2 వనులఁ జేయసాగిరి. మతవ్యాపనమని వారనేకప్రారకృత్యము లొనర్చినట్లు గ్రంథదృష్టాంతములు కలవు. వీరికి దక్షిణభారతము దాదాపు 75 సం॥ లు గుఱియయ్యెను. ఈకాలమునందలి యాదేశస్థితి గంగాదేవీకృత మధురావిజయకావ్యమున మిక్కిలి రసవంతముగను గనుటకుఁ గట్టినట్లును వర్ణింపబడినది.

శ్లో. సతతాధ్వరధూమసౌరభైః ప్రాజ్ఞైర్యమోద్ధోషణవద్భిరగ్రహరైః
అధునాజని విప్రమాంసగంధై రధికక్షీబ తురుష్కుసింహనాదైః.
మధురోపవనం నిరీక్ష్య దూయే బహుశః ఖండితనాళికేరఖండం,
ఛరితో నృకరోటికోటివశక్రచలచూఛలపరంపరాపరితం.
శ్వసితానలశోషితాధరాణి శ్లథజీర్ణాయిత చూర్ణకుంతలాని
బహుబాష్పపరిప్లుతేక్షణాని ద్రమిదానాం పదనాని వీక్ష్య దూయే.

హిమచందనవారి నేకశీతా న్యభవత్ యాని గృహంగణాని రాజ్ఞాం
హృదయం మమ వేదయంతి తాని ద్విజబంధీనయనాంబుదూషి తాని.
శ్రుతి రస్తమితా, నయః ప్రలీనో, విరతా ధర్మకథా, చ్యుతం చరిత్రం,
సుకృతం కృత, మాభిజాత్య మస్తం, కిమివాన్యత్? కవిరేకనవ ధన్యః.

బ్రాహ్మణపండితులు వీరివృష్టికి గుఱియైరి. వీరు మధుర రాజధానిగాఁ జేసి
కొని దాదాపు దక్షిణహిందూస్థానము నంతను దమపీఠకు గుఱియొనర్చిరి. దేశమంతయు
భయావహమయ్యెను. అందుచే నీకాలమున సంస్కృతవాఙ్మయమును బండితులును
మూలల దాఁగుకొనవలసివచ్చెను. తరువాత విద్యానగరసామ్రాజ్యస్థానము.

వెంటనే చిరస్మరణీయులగు బుక్కరాయవిద్యారణ్యుల ప్రేరణమున బుక్క
రాయల కుమారుడగు కంపరాయలు మధురనుండి మహమ్మదీయుని వెడలఁగొట్టి
యార్యనాగరకతావాఙ్మయములకుఁ గలిగిన తాత్కాలికాంతరాములను దొలఁగించెను.
తరువాత కి శతాబ్దములు వరల దక్షిణభారతమునఁ దద్విద్యా వాఙ్మయము లవి
చ్చిన్నముగా నడచెను. కాని యుత్తరముమాత్రము వెనుకటి సంకలనముననుండి కోలు
కోకపోవుటయే కాక యనేక రాజ్యపరివరనములకును దోలముగావచ్చు యుద్ధము
లకును నిరంతరభయమునకును గుఱియగుటచే వెనుకటి యభివృద్ధిని మరలఁబొందలేక
పోయెను. అందుచే నుత్తరదేశసంస్కృతవాఙ్మయము 11 వ శతాబ్దములోఁ జాలమట్టు
కంతమయ్యెననియు నచ్చటచ్చటఁ గొంత పరిశ్రమ చేయఁబడినను నది వైకాల్పమునకుఁ
జాలినంత క్రాదనియు నిద్దము. మహమ్మదీయుడండయాత్రకుఁ బూర్వపు దక్షిణసంస్కృత
వాఙ్మయ ముత్తరదేశమునఁగూడ సంపూర్ణముగాఁ బ్రచారములోనుండి తద్రచయితల
గృంథములు దేశమునం దంతను బాకప్రపంచములలో నుండెను. తరువాత 15, 16,
17 శతాబ్దములందలి దక్షిణదేశవాఙ్మయము సమగ్రముగా వెనుకటిదానివలె నఖిల
భారత ప్రచారమును బడయలేదు. కాని కొందఱువృద్ధిపీఠులవంటి వ్యక్తులు
దేశమంతను నాకర్షించిరి.

15 వ శతాబ్దమునఁ బాఞ్చాత్యులు భారతదేశమునకు రామొదలిడిరి. ప్రథమ
మునవచ్చిన పోర్చుగీసు డచ్చివారి కిక్కడ సంపూర్తిగా రాజ్యసంపాదనకాంత
లేకపోవుటచే నిచ్చటి నాగరకత వారి కంతగాఁబట్టలేదు. వారు ముఖ్యముగా
మతప్రచారముకొఱకు ... వచ్చిరి. తరువాతవచ్చిన ఫ్రెంచివారు రాజ్యసంపాదనము
కొఱకు వచ్చినను నీదేశముయొక్క నాగరకతను జాలిమతరీతులను గనుగొనుటలో
శ్రమతీసికొనలేదు. ఆంగ్లేయులుమాత్రము ప్రథమమున ముఖ్యముగా పర్యవేక్షణము
వచ్చినందున నిచ్చటి ప్రజలుమనోవృత్తులు తెలిసికొనుట వారికిఁ గర్తవ్యమయ్యెను.
అందులకై యిచ్చటిజాతిమతములును నాగరకతయు వారి నాకర్షించెను. వారందులఁ
బరిశోధనము మొదలిడిరి. క్రమముగా రాజ్యమును సంపాదించి పాదుకొనిపోయిరి.
రాజ్యముచేయుటకు బాగ్యంబించినంతనే యిచ్చటి ప్రజలయొక్క మనస్తత్వము
తెలిసికొనుట యత్యవసరమయ్యెను. పరిశోధనములు విరివిగా సాగెను. హిందూదేశము
యొక్క వైజ్ఞానికవిజయముకొఱ కింగ్లీషు వ్యాప్తము చేసిరి. ప్రస్తుతపుటాంగవిద్యాధికు
లగు హిందూదేశస్థులలోఁ జాలమంది యింగ్లండుమానసపుతులైన చెప్పనగును.

కృమముగా దకు నాగరకతయొక్క పూర్వరంగ మిచ్చటి పొరచిననాగరకత
లోఁ గనుపట్టెను. భాషలోఁగూడ సంబంధము పొడనూచెను. సంస్కృతవాఙ్మయము

వారి పరిశోధనలకు గుఱియయ్యెను. ఈ త్తర దేశవాజ్యములు ముఖ్యముగా వారి నాకర్షించెను ... దక్షిణ భారతసంస్కృతవాజ్యమునకు మహమ్మదీయుల దండయాత్రల యనంతర కాల మత్యుచ్చకాలము (15, 16, 17 శతాబ్దములు) పరిభ్రమమున నీవాజ్యమునుగూర్చి పాశ్చాత్యుల నేత్రములఁ దెఱచినది బర్సలు పండితుఁడు. ఈయన తంజావూరుపు స్త్రకాలమునునందలి గృంథములనుగూర్చి తన పట్రికను గీర్. శ. 1880 వ సం॥ పరికరించెను. అప్పటినుండి పాశ్చాత్యసంస్కృతపండితు లనేకు లిచ్చటికి వచ్చి తద్గృంథములను జూచుట తటస్థించెను. దక్షిణ భారతముయొక్క దర్శనగృంథము లే కాక కావ్యనాటకాలంకార శాస్త్రములనుగూడ నుత్తమగ్రంథము లున్నవని యొకప్రతీతి వ్యాపించి జర్మనీ మొదలగు దేశములనుండి యిచ్చటికిఁ బంపితులు వచ్చుటకు మొదలిడిరి. తంజావూరుపు స్త్రకాలమునునందలి యనేకము లుత్తమగ్రంథములు ఖండాంతరములకుఁ గాలునేతులతో నడచిపోయినట్లు చెప్పుదురు. మఱి కొందఱిచ్చటికి వచ్చి ... వర్తమాన మొనర్చి 'పేదబ్రాహ్మణులఁ గొలఁదిరూకలతో' సంతృప్తులఁ గావించి యపూర్వములగు తాటియాగుంథములఁ గొనిపోయినట్లు నిర్ణయపడెను. 'పేదతన'మేమిచేయించలేదు? లూడర్నను నొక జర్మనుపండితుఁడు దక్షిణదేశమునుండి యందును దంజావూరునుండి యనేకములగు నమూల్యగృంథములను స్వల్పత్రయమునకుఁ గొనివచ్చినట్లు తనతోఁ జెప్పెనని యాటోష్టీనను నొక జర్మనుపండితుఁడు నాతోఁ జెప్పినాఁడు. ఇది యసంభవముకాదు. ఇప్పు డెచ్చటను దొరకని కొన్ని యపూర్వ గ్రంథములు లండనునందలి మ్యూజియమునందును స్టేటు లైబ్రరీటరీ గారి లైబ్రరీయందును నున్నవని విదితమేకదా ! ఈయన భాష్యముతోఁ గూడిన యధర్వణశేదము యూరపు ఖండములోఁ బ్రచురించఁబడుట యందఱికిఁ దెలిసినవిషయమే. ఇచ్చటికి ననేకాపూర్వ గృంథములు మూలల దాగియుండుటయు నటకలపై దాచియుంచఁబడుటయు నిజము. ఇటీవల నవ్వుయ్యదీక్షితుల శండియగు రంగరాజాధ్యక్షకృతముగు వివరణదర్పణమును పంచపాదికావివరణవ్యాఖ్యానమును గనుగొంటిమి. అది నందినాగరరీతియందు వ్రాయఁబడియుండుటచే నిదివఱ కెవ్వరిని నాకర్షించియుండలేదు. పరమేశ్వరుఁడు తత్త్వచారమునకుఁ దోడ్పడుఁగాక. దక్షిణ భారతవాజ్యములలోఁ దంజావూరునాయక కాలమున వలసిన సంస్కృతవాజ్యమునుగూర్చి చెప్పుట యీవ్యాసావలియుద్దేశము. కవులకు రాజాస్థానములు రంగనలములగుటచే దక్షిణదేశమునందలి మధుర తంజావూరు వేలూరు తిరుచినాపల్లి కొత్తకోట మొదలగు రాజాస్థానములలో వీరు వలసిరి. ముఖ్యవాజ్యయపోషకులలోఁ దంజావూరు నాయక రాజులు ముఖ్యులు.

— సనాతనధర్మ సమ్మేళనము, హైదరాబాదు —

మొదటి తీర్మానము

(1) ప్రతిమత ... సంప్రదాయములకు సమస్తరాజ్యములవారు నవశ్యము నీయవలసిన మూలభూతాధికార మేదనఁగా

... స్వాతంత్ర్యమే ... అన్ని రాజ్యముల ... యందు ... మూలనూత్రి మై ... సార్వజనీనముగా సంగీకరించఁబడినదికనుక నట్టివిషయములలోఁ బరిభ్రమము వారెన్నటికి జోక్యము కలుగఁజేసికొనఁగూడదనియు

(2) శ్రీ విక్టోరియాచక్రవర్తినిచేతను ... తద్వంశీయుల ... చేతను ... భారతదేశములోని వివిధజాతులకు నట్టి మూలభూతాధికారమునే నిర్ధారణసేయుచు...

పూచి యాయబడుచు వచ్చుటయే కాక ... ఇండియన్ కోస్ట్ గార్డ్స్ ... లో స్పెషల్ రింపబడినది కనుకను

(3) హైదరాబాదురాజ్య ... స్థాపకులైన శ్రీ నిజాముల్ ముల్క్ గారి చేతను దద్దంకియప్పభువులచేతను ... ఈహక్కునే యీరాజ్యములో ... పరీక్షాన సూత్రముగ గ్రహించి ... ప్రజలకుఁ బూచి యాయబడియుండుటచేతను

(4) ... ఇండియన్ కోస్ట్ గార్డ్స్ కార్యక్రమములైన దాదాభాయి నారోజి గారును వారితరువాత వాస్థానము నలంకరించిన యితరాధ్యక్షులును నన్ని తెగల ప్రజల యెడ సదుపధానా చ్ఛేదము నడచుకొనవలయునో నిర్ణయించుచు నిహక్కునే ముఖ్య సిద్ధాంతముగఁ బ్రకటించినందునను

(5) ఈ మూలభూతాధికార తిరస్కారవాదప్రచారముగూడ నప్పటిప్పుటికి సంభవించుచు ... తీవ్రజాతి ద్వేషములకు మతకలహములకు దో ... మృతకుల కృపాతమలకుఁ దలచుగఁ గారణ మగుచున్నదికనుకను

(6) మతమును మిమతో భారతదేశములోని వివిధజాతుల నిట్లు విడదీయుచు వచ్చుచున్న యెడలఁగల్గు దుష్ఫలితములు... భారతదేశముయొక్కయు ముఖ్యముగా సంస్థానములయొక్కయు... పరంపరాభివృద్ధికి... విఘ్నకర... మైయున్నది కనుకను

(7) జాతిమత వైషమ్యములకమైన చెఱువులను బుట్టుకుండఁ జేయుటయే కాక ప్రస్తుతము కనుపించుచున్న జాతివైషమ్యకారణములఁగూడ నిర్మూలించుటకై తగు రాజ్యాంగవ్యవస్థలను సాధ్యమైనంత త్వరలో హైదరాబాదుప్రభుత్వమువారి తత్పరత్వము తయారుచేసియుంచుకొనుట విశేషించి కోరఁదగియున్నందునను

హైదరాబాదురాజ్యములోని సనాతనధార్మిక సమ్మేళనము వారిచే బ్రకటించి ప్రచారించబడుచున్న నిశ్చితాభిప్రాయ మేమనఁగా.

(1) ... ప్రభువులను బ్రభుత్వశాఖవారును ... ప్రజల స్థిరమైన కాంతి సంపద సౌఖ్యములకై యవసరమగు మతస్వాతంత్ర్యము నాగరకతాసంస్కృతి ... లభించునట్లు రాజ్యాకాసనవిధానమును ... ఏర్పాటుచేయుట యవసరమనియు.

(2) ఇట్టి రాజ్యాంగనిర్మాణము... సమస్తజాతుల మతధర్మములమీదను సంస్కృతిమీదను సంప్రదాయములమీదను సాధారణపడియుండునట్లు... చేయవలయునో కాని ... పాశ్చాత్యసిద్ధాంతముల... అనుకరణ... సంగ్రహములు క్రాంగూడవనియు.

(3) ఈ మత ... సాంస్కృతికాది సర్వవిషయములను కాననసభలయొక్కయుఁ గూర్చిన ర్యాపకసభయొక్కయు సభికారమునుండి ... తొలఁగించి ... ఆయామతముల ధర్మాధికారాలచే ... నడిపించబడు ... న్యాయసభలచే దీర్ఘనింపఁ జేయవలయుననియు.

(4) ఆయా మతవిషయములగు ధార్మిక సాంస్కృతికా దృధికారములను రక్షించుటకుఁ గావలసిన జన్మనిధములైన హక్కులను గట్టుబాటులను గుఱించి ... స్పష్టభేదములతోఁ జట్టము స్వీకరింపబడిన యెడలఁ బ్రత్యేకజాతులకుఁ బ్రాతినిధ్య మిచ్చు నవసరము దానియంతట నదియే తొలఁగిపోవుననియు.

... ప్రజల సాధారణజీవితమునకు సంబంధించిన యార్థికాది ... సమస్తవిషయముల విచారించి నిర్ణయించుట కధికారముగలట్టి ... సమస్తప్రజాప్రాతినిధ్యముమీద కాననసభ యేర్పఱుపబడినయెడల రాజ్యములోని సమస్తప్రజలలోఁ బరస్పర జాతి స్నేహమును బరస్పర సహాయతను బుట్టించి ... విశేషలాభముగూడఁ గలుగును.

—♦ రెండవ తీర్మానము —♦—

(1) వివాహమునది పాశ్చాత్యుల పద్ధతి ప్రకారము గర్భాధానము కాదని యు వారు తలంచినట్లు వ్యావహారికసంబంధమున గాదనియు నొక ప్రధానధార్మిక సంస్కారమునియు నందును రజోదగ్ధవస్త్రధారణవివాహము సనాతనసాంధ్యజాతులలో గన్యల కనివార్యమగు శాస్త్రవిధిగ ననాతనధర్మశాస్త్రములు బోధించుచున్నవనియు ... ధర్మాచార్యులచే బ్రాహ్మణికమైన స్వాధికారముతో విశదీకరింపబడియుండుచేతను

(2) ... తమ పిల్లలకు రజోదగ్ధసానంతరవివాహము నేయవలసినదని శాసించుట ... రాజశాసనపద్ధతిలో జాల నాత్మేషజాన్తు చుగుటయే కాక ... నిర్బంధరూపమైన సనాతనధర్మ ... వ్యతిరేక మగుటచేత ... సనాతనుల ధార్మికవిషయములయందు దాత్మస్వాతంత్ర్యమున కొకపక్కను బరస్పరజాతిస్నేహమున కింకొకపక్కను జాల భంగకరము కాబట్టియు హైదరాబాదు రాజ్యములోని యీసనాతనసమ్మేళనమువారు

(1) ... హిందూబాల్యవివాహానితోధశాసనముపేరుతో నీబిల్లును స్థానికసభలో బ్రవేశపెట్టుటను ఖండించుచున్నారు.

(2) సనాతనసాంధ్యుల ... ధార్మికవిషయముల ... యెడ గౌరవము చూపుటకే కాక యన్ని జాతులకు సంబంధించిన వతవిషయములలో బ్రభుత్వమువారు శాసనరూపముగఁ గాని కార్యనిర్వాహక తదితరసంబంధముగఁ గాని బోక్తము కలుగఁ జేసికొనఁగూడదుట రాజ్యశాసనతత్త్వమును బర్యాలోచననీయుచు నీబిల్లును బ్రవేశపెట్టినవారే యుపసంహరించుకొనవలసినదని ... ఆనుకోధించుచున్నారు.

(3) మఱియు, వారిట్లు చేయనిచో ఘనతపహించిన నిజామ్ప్రభుత్వమువారును శాసనసభలోని ప్రజాప్రతినిధిసభ్యులును బైనుదాహరింపఁబడిన రాజ్యశాసనపద్ధతి సిద్ధాంతపుష్పిచే నాలోచించి సదగుబిల్లును ద్రోసివేయుచు శాసనసభలో దదనంతరచర్యగూడ రాకుండ నడుపుదురని యీసభవారు గొప్ప నిశ్చయాత్మకమగు విశ్వాసముతో నిరీక్షించుచున్నారు ...

ఈతీర్మానములు శ్రీ గోవర్ధనమహాధీశ్వరులు జగద్గురు శ్రీ పూరీశంకరాచార్యుల వారిచే బ్రతిపాదించఁబడి మహాసభలో నేకగీర్ణముగా నంగీకరింపఁబడినవి.

—♦ నాగపుర మహాసభ —♦—

పండితప్రసాద మల్లాది రామకృష్ణవిద్వాన్మయములుగారు, బెజవాడ. ధార్మికప్రవర సికిపాటి ముబ్తూణ్యముగారు, ములుపూరు, (గుంటూరు జిల్లా). పురాణం శృష్టమూర్తిగారు, అడ్వోకేటు, బందరు. రాళ్ళభండి సీతారామశాస్త్రిగారు, అడ్వోకేటు, బందరు. రాయపాణిలు వెంకటరావుసోమయాజులుగారు, హైదరాబాదు హరినారాయణశాస్త్రిజీ, హైదరాబాదు, సీతారామశాస్త్రిగారు, కంచి. రావు సాహెబు యశ్. పటేళ్ళయ్యగారు, అడ్వోకేటు, దక్షిణమధుర. రాజరాజేశ్వర శాస్త్రిగారు, దాగివిడుట, కాకి, తారాచరణభట్టాచార్య, సాహిత్యచక్రవర్తి, కాకి. స్వామి శివానందజీ, బ్రహ్మచారి, కాకి. మహామహాపాధ్యాయ దుర్గాచరణపాంథ్య

జేదాంతశ్రీ, కలకత్తా. మహామహోపాధ్యాయ రామచంద్రశాస్త్రి, కలకత్తా. వాగీశ్వరశాస్త్రి, వ్యాకరణాచార్యుడు, బొంబాయి. గోపీచంద్రశాస్త్రి, వంగదేశము, రఘునందనశర్మ, బీరారు. కర్మపీఠశాస్త్రిమిశేషదాసు, ఉపాధ్యక్ష, అమృతసర్, చంబాబు మొదలగువారు సుమారు 500 మంది పగిలినట్లులు సభ నలంకరించిరి. నాగపూరు పొంగితీయులు కొన్ని వేలమంది ప్రతిదినము సభకు వచ్చిరి.

విద్యత్పరిసత్తు చేసినతీర్మానములు.

1. కాశీస్థ పల్లభరాంసాలగారిం సాంగవేదవిద్యాలయపరిశ్రాంతిపక్షమైన మురారీ లాలజీ భరతవర్షమందు వేదశాస్త్రముల పరిచారము వృద్ధిచేయుటకై యొకశాస్త్రము నందు సర్వోచ్ఛపరీక్షయందు తీర్మానము విద్యార్థి కొకపర్యాయము రు. 5000 రూప్యములు బహుమానముగా నిచ్చెదమని చేసిన పరిశ్రాంతి సభిసందించుచు బాతకాలల యందు బ్రతివిద్యార్థియు ధర్మశాస్త్ర రాజనీతిగ్రంథముల జరిపివీక్షింపవలయు.

2. అఖిలభారతీయ వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘసభ్యుడగు పరిశ్రాంతికియైఁ బ్రతిదినము “అధర్మగ్లానినివృత్త్యం సనాతనధర్మానుస్థానాభినవ్యభివృద్ధ్యం... దేవతా జపం (పారాయణం, ధ్యానం, నామసంకీర్తనంవా) కరిష్యే” అని సంకల్పించి యొక గడియకాలమునకు దక్కువగాకుండ ననుష్ఠానము చేయవలయును. 15 దినముల కొకసారి సమావేశము జరిపి దానిలో బాల్గానవలయును అట్టిదానికి విఘ్నము ఘటించినచో నామాసమున బ్రాహ్మణ్యతదక్షిణగా నాలుగజాలు సంఘమునకు సమర్పించ వలయును. ఇట్టివారు సభాతీర్థానములలో వోటు కర్తవులు.

3. కేవలతర్క మధ్యవస్థిత్వము గనుక ధర్మనిర్ణాయకము కాఁబాలదు.

4. మిహంసాపద్ధతినిబట్టియే శాస్త్రసమన్వయము చేయవలయును. మిగిలిన యంశములు మద్రాసు విద్యత్పరిశ్రాంతియనుసారము జరుగవలెను.

నేతృసమేళనమునందు జేసిన తీర్మానములు.

1. కాంగ్రెసుసంస్థ భారతవర్షముల కందఱకుఁ బ్రతినిధిసంస్థగాఁ దన్ను వ్యవహరింపవలెనుమన్నది. ఇది కేవల ముత్తము. అప్పుల నెగవేయించు శాసనముల జేయించి బీదల పరవతిని బాడుఁజేసినది. చదునాలుగుసంవత్సరములకుఁ బైన నే బాలికలకు వివాహము కావలయునని శాసనము చేయించి భరతఖండమునందు శాస్త్రమును బ్రాహ్మణవంశము లేకుండ జేయుటకుఁ బాల్పడినది.

2. కురితస్థితులయందు దెక్కడ నంగీకరింపనట్టియుఁ బంచమలచేఁ గోరఁబడ నట్టియు దేవాపచారములమున దేశాధిపతి కలుగఁజేయునట్టియుఁ బంచమదేవమందిర పరివేశము పురికొల్పి పరస్పరకలహములను ననగములను బెంపుఁజేయుచున్నది. మహమ్మదీయాచారములకుఁ దోడ్పడుచున్నది. ఇట్టి విపత్సంగంపరలకు మూలముగాన నీకాంగ్రెసుసంస్థతో సనాతనధర్మానుస్థానముల మా కట్టిపడబంధము లేదు. కనుక నీకాంగ్రెసుసంస్థ మాప్రతినిధిసంస్థ కాదు.

3. హిందూమహాసభ మహమ్మదీయులు హిందూవులపై జేయు సత్కారముల నివారించుట మాకు సమృతమే యైనను ధర్మశాస్త్రములకు విరుద్ధమైన పక్షసంకరాది కృత్యముల నంగీకరించుచున్నందున నదియు మాసంస్థకు విరుద్ధము.

ఇత్యాదులు గొప్పయుపన్యాసకులచేఁ జరిపించి నిర్ణయింపబడినవి.

కం. అవని భవాదృశరచిత

వ్యవహారంబునన జంతువర్గము మేరల్

జవదాటకుండు, బృహ్మ

ధవ ! నీవే యట్టిహద్దు దాటకదగునే ?

195

తే. జ్వలనరక్షితమగు సుఖాభాండమట్లు

మానిరక్షితుడైన నీసూనుఁ డవు

వేది యైనను గాకున్న లేదు భయము

అతని వ్రేలైన వంచలే రసుగు లధిప !

196

ఉ. ఈ కుశికాత్మజుం డనఁగ నేమిగ నీమదిలోఁ దలంతో ! సు

శ్లోకుఁడు, ధర్మమూర్తి, మునిలోకశిఖామణి, యుజ్జ్వలితృప

త్రిశీకి బరాయణం, బమలశేముషికి న్నిధి, శూరులందుఁ గ

న్నాకు, మహాప్రవేది, నరనాథ ! భయంపడనేల యీగతి ? 197

కం. ఇతఁ డెఱుంగునప్రరాజము

లితరు లెఱుంగ రెఱుంగఁబోవ రిశముందు జగ

త్ప్రితయమున దేవరక్షః

పితృపన్నగసిద్ధసాధ్యవిద్యాధరులక.

198

వ. ఇమ్మునివరుం డప్రసంతానంబుఁ బడసినవిధంబు వినుము.

199

సీ. దక్షప్రజాపతితనయులు జయయు సు

ప్రభ యనువారలు పరమమతులు

అల కృశాశ్వనకు నిల్లాండ్రయి తమ నాథు

నేవలచేత మెచ్చించి యసుర

వధమునకై లబ్ధవరలై కనిరి చెటి

యేబండ్రసుతుల నహీనబలుల

వైరిదుర్జయుల దుర్వారుల వీరుల

రుద్రతేజుల జగద్భద్రకరుల

తే. వారలఁ గృశాశ్వఁ డిమ్మునివరున కొసఁగె

నితఁడు మును రాజ్యమును బొంది యేలువేళ

నదిమొదలుగాఁగ వారు మహాప్రయాప

మున భజింపుచునుండు రియ్యనఘచరితు.

200

కం. ఏవంవిధవీర్వుడు సు

మ్మా విశ్వామిత్రమాని, యియ్యనఘుడు గొం
పోవుటకు రాముడెస నీ

కావంతయుఁ జింతవలవ దమలచరిత్రా !

201

చ. విను న్మొకమాట యియ్యమితవీర్యసమేతుఁడు చెంతనుండఁగా

మనుజుని మిత్తి చేరినను మానిచి వే యమరత్నమిచ్చు గా

వున నీక ఘాఢమానవునిపోలిక దీనత మాని మానితోఁ

బనుపుము రామచంద్రుని శుభం బొనఁగూడు నసంశయంబుగఁ. 202

వ. అని పలుతెఱంగుల వసిష్ఠుండు వచియింపఁ బంక్తిరథుండు సం

ప్రహృష్టమనస్కుండై ప్రతీహారిం గాంచి “ఓరీ, నీ వేగి రామ

భద్రుని లక్ష్మణసహితంబుగాఁ దోడితెమ్మ”నుటయు నతండు

త్వరితగమనంబున నంతఃపురమందిరంబున కరిగి ముహూర్తమాత్రం

బునఁ బునరాగతుండై భూకాంతునకుం బ్రణమిల్లి యిట్లనియె. 203

— పరిచారకులు శ్రీరామవైమనస్యమును దశరథునకు వర్ణించి చెప్పట —

తే. అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ !

రామచంద్రుండు నిజమందిరంబునందుఁ

గడు విషణ్ణతఁ గాలంబు గడుపుచుండెఁ

బద్మగర్భాన రేయి పట్టుదముభంగి.

204

కం. ఒకచో నిదె వచ్చెద నను

నొకచో నెదియో తలంచు చూరక నిలుచుఁ

వికలమనస్కునితీరున

నొకరికడఁ ఖణము నిలువనొల్లఁడు దేవా !

205

వ. అని ప్రతీహారి విన్నవించుటయు నంతకుమున్న శ్రీరామచంద్రుని

వైమనస్యంబునకై వగచుచుఁ దద్వృత్తాంతంబు ధరణీశున కెఱిం

గింప నుద్యుక్తులైయుండి ప్రతీహారివెంట నరుదెంచిన రామపరిచార

కుల సూరడించి దశరథుండు రామభద్రుని వర్తనంబు యథాక్ర

మంబుగఁదెల్పుడని యడుగుటయు వారలు ఖిన్నులై యమ్మహీ

పతి కిట్లనిరి.

206

తే. తామరసనేత్రుడైన శ్రీరామమూర్తి

బ్రాహ్మణులతోడఁ దీర్థయాత్రల ముగించి

తిరిగివచ్చినదాదిగా దేవ ! యేమొ

మనసు చెడియున్న రీతిగా మాకుఁ దోచు.

207

ఆ. జతనములను మేము బ్రతిమాల బ్రతిమాల

మోము ముడుచుకొనుచు నేమి యనక

దివసకృత్యములను దిక్కు నొక్కొక్క వేళ

నొక్కవేళ నదియు నొల్లఁ డధిప !

208

శా. స్నానధ్యానసమారాధనాశనకథాశయాస్వాసనారామదో

లానిద్రాదుల నిచ్చగింపఁడు ప్రియాలాపంబులఁ దమ్ములఁ

సానందంబుగఁ జేరఁజీరఁడు సువర్ణానర్థభూషాంబర

శ్రేణిం గైకొననొల్లఁ దేమికతమో శ్రీరాముఁ డుర్విశ్వరా ! 209

తే. భోగయోగ్యంబు వేశలంబును మనోహ

రంబు స్వాదువు నగు పదార్థంబుఁ గాంచి

రెండుకన్నుల బాష్పముల్ నిండుకొనఁగఁ

బరితపించును మాచిన్నివొర నృపాల !

210

తే. చతురలాస్యవినోదముల్ సలుపువార

వనితలను గాంచి “దుఃఖదాయినులు వీర

లిచట నూరక నటియింపనేల ? ” యనుచు

మోము దిప్పు నదేమొ; శ్రీరాముఁ డధిప !

211

మ. సిరితోడం బనియేమి ? యాపదలచే జిక్కిమి ? యీనవ్యయం

దిరవారంబులతోడ నేమి ? మృషగాదే సర్వము! వీనికై

పరితాపంపడ నేల ? భయంచు సకలవ్యాపారముల్ మాని యొ

క్కనుండె యొక్కెడఁ గూరుచుండును విరాగగ్రస్తచిత్తంబునఁ. 212

కం. దరహాసమైన జేయఁడు,

పరిహాసోక్తులకు భోగపరతం గనఁ, డా

దర మానఁ డెట్టికారోగ్య

త్కరముల మానంబె యెపుడు దాల్చు నరేంద్రా !

213

కం. లోలాలకవల్లరులును

హేలావలితాక్షులైన హేలావతు లా

బాలునకు మోద మొసంగం

జాలరు హరిణాంగనలు కుజంబునకువలెఁ.

214

చ. అవని విమూఢమానవుల కమ్ముడువోయిన సౌమ్యభంగిఁ బెన్
దివులు వహించి యేకతమ నిర్జనదేశమునందు సుప్రశాం
త విసినభూములందు సతతంబు వసింపఁగఁగోరుఁ గాని యే
తవులము లిచ్చగింపఁడు సుధామధురాత్ముఁ డదేమిఁజేతువో. 215

తే. వసన ధారణ భోజన పానముఖ్య
కర్మములయందుఁ గడు విముఖత్వ మూని
నీ కుమారుండు యతిధర్మనియతి నున్న
తపసివడువున నున్నాఁడు ధరణీచాథ ! 216

ఉ నీసుతుఁ డొక్కమాటు ధరణీవర ! నిర్జనదేశమందుఁ బ
ద్మాసనమాని వామకరమందుఁ గపాలముఁ జేర్చి చిత్తమున్
వీసరవోనినిశ్చలత వృత్తివిదూర మొనర్చి మానియై
హాసమునైన రోదనమునైన నొనర్పకయుండు నిండుగఁ. 217

చ. మనమున నించుకేని యభిమాన మెటుంగఁడు, రాజభావమం
దునఁ దగులంబుఁజెందఁ, డవధూతగర్తిఁ సుఖమందుఁ బొంగఁ డా
త్రిని నొకయింత క్రుంగఁ, డెవరిన్ బరిచర్యకు బిల్వఁ డిట్టులం
చని యెదియున్ వచింపఁ డకటా! రఘురాముఁ డిదేమిచిత్రమో! 218

కం. ఏమి యొనర్చునో ? తలఁచునో ?
యేమి మదిని గోరి పరువులెత్తునో రాముం
డేమిటి కెచ్చటి కేగునో ?
యేమిటికై వచ్చునొక్కో ? యెటుంగము తండ్రి ! 219

కం. బ్రత్యహము కార్మ్యముం గను
బ్రత్యహము విరాగమందుఁ బొందుత నెనయున్
బ్రత్యహము రాఘవుండు శర
దత్యయమున వృక్షమట్టు లవసీనాథా ! 220

కం. రామప్రతిబింబము లా
సౌమిత్రిపుఘ్ను లగ్రజాతునిపలెనే
భూమీశ! కార్మ్య మందిరి
మేమును నట్లగుట మాదుమేనులె తెల్పున్. 221

కం. అనుచరులు రాజపుత్రులు
జననులు పలుమాటు తన్ను సంప్రశ్నింఁ.

మనరాముఁ డేమియును లే

దని మిన్న కయుండు నిస్పృహత్వము తోఁపఁ.

222

కం. మతిమంతులుఁ బార్వ్యగులగు

హితులం గని డ్దాణికసుఖము లిహభోగములఁ

మతి నుంచబోకుఁ డనుచుఁ

హితపుఁ బోధించు రాముఁ డెడనెడ దేవా !

223

కం. లలితవిలాసపుఁజెయువులఁ

జెలువుల విలసిల్లువలపుఁజెలువలఁ గని యీ

వెలదుక లెదుటంగల కే

వలమృత్యువు లంచు నులికిపడు మనుజేంద్రా !

224

తే. ఆయు వంతయుఁ గట ! వృథాయగుచునుండె

గడ; నిరాయాసనిర్వాణపదవిదూర

కృత్యముల నంచుఁ బలుమాటు ఖిన్నుఁ డగుచుఁ

బలుకు లోలోనఁ గాకలీకలరవమున.

225

ఆ. “రాజు వగుదు నీవు రామచంద్రా” యంచుఁ

జెంతఁజేరి పల్కు నేవకుఁ గని

వెడఁగుమాటలాడు వీటిడింబలె నవ్వు

మాన మాని యన్యమానసమున.

226

ఆ. ఎదుట నున్నవస్తు వేనియుఁ గానఁడు;

ఎవ్వ రేమి యనిన నెదియు వినఁడు;

ఏపదార్థమందు నేని దిరస్కృతిఁ

జూపుఁగాని కోర్కెఁ జూపఁ డెప్పుడు.

227

కం. ఆకాశవనమునందలి | యాకాశాబ్జినివిధాన నాశ్చర్యకరం

వై కన్పట్టుమనం బిది | గాక విచిత్రంబు వేతె కలదెయని యనుఁ.

కం. వనితలనడుమనె యున్నను

మనసిజబాణంబు లతనిమది నణుమాత్రం

బును భేదింపఁగఁజాలవు

ఘనతరజలధార లురునగంబును బోలెఁ.

228

తే. ఆపదలకెల్లఁ గాపుర మైన ధనము

గోర నేమిటి కోవెట్టులార ! యనుచు

జాలిమీఱ వచించుచు సకలధనము

నర్థుల కొసంగు శ్రీరాముఁ డవనినాథ !

230

కం. ఇది యాపద యియ్యది సం

పద యను మోహంబు మనసువలన నేకద య

భ్యుదిత మగు ననుచు నెప్పుడుఁ

జదువున్ శ్లోకముల రామచంద్రుఁడు దేవా !

231

తే. ఆపదల ముని “హా ! దైవమా !” యటంచు

బిట్టు వాపోవువారయ్య నట్టివెతకు

హేతువగు సంస్కృతి నరు లిచ్చ విడరు

చిత్ర మిదియంచు రాముఁ డచ్చెరువుఁ బొందు.

232

చ. తనయందున్ బరునందు శత్రు నేడ మిత్రంబుఁడు రాజ్యంబునన్

ధనమందున్ దలిదండ్రులందు నిజభృత్యవ్రాతమం దాప్తులం

దనుగుండమ్ములయందు సంపదలయం దాపత్తులం దెట్టియా

స్థను బూనం డివియెల్ల గేవల మనత్యంబంచు లో నెంచుచున్.

తే. తనకు లౌకిక కార్యతత్పరతఁ గజప

నెదుటి కేతెంచురాజన్యునేని విప్రు

నేని మూఢాత్మునిగ మది నెంచి లఘుత

హాసమొనరించు నవ్యగ్రుఁ డగుచు దేవ !

234

చ. వజ్రపున నెండవేడిమికి వా తడియారంగ మిన్ను చూచు చా

తురపడు చాతకంబుగతిఁ దోరపుదుఃఖమునన్ మునుంగుచున్

గురువులఁ జొట్టపక్కములఁ గూరిమితమ్ముల రాచతీవులన్

బరిజనులన్ సుహృజ్ఞనులఁ బ్రాణములన్ విసువందు భూవరా !

కం. నీపుత్రునకు విరాగం ! బీషగితిన్ దినదినాభివృద్ధిం గాంచెన్

భూపాలపర్య ! నీవీ ! యాపదఁ బాపంగఁదగు దయాపదహృదయా !

ఆ. ఇట్టిచి త్తవృత్తి నెనసిన యమ్మహా

బాహు నెవ్వరేని బ్రకృతమార్గ

మునకుఁద్రిప్పఁగలరె ? భూమీతలంబున

దేవ ! యిందు మాకు నీవె డిక్కు.

237

చ. పరమతమం బడంచి నిజభాస్కరభావము సార్థకంబుగా

వజ్రలెడి లోకబాంధవునిభాతి రఘూద్వయమానసంబునం

- దిరవయియున్న మోహమలమెల్ల హరించి నిబోపదేప్తుతా
స్ఫురణఫలంబు గాంచగల సూరివరుం డెవఁడోకదా ప్రభూ! 238
- వ. అని విన్నవించు రామచారిచారకులం గని గాఢినందనుండు “అటు
లయిన మీర లరిగి హరిణంబులు హరిణవతింబోలె రఘునందను న
విలంబముగఁ గొనిరం” డని యానతిచ్చి వెండియు నిట్లనియె. 239
- విశ్వామిత్రుఁడు శ్రీరాము వైమనస్యమును దొలఁగింతు ననుట —
మ. దిగులాండఁ బని లేదు, రాఘవ్రన కీదృఙ్మోహ మూహింప నే
తగులాటంబునఁగాని యాపదలచేతం గాని రాలేదు సుం
డు గరిష్ఠాశయులార! సాధుసుజనేడు్యం దైనయాసర్వభ
ద్రగుణోపేతునియందుఁ గల్గిన సుబోధం బిద్ధి యూహింపఁగఁ.
- కం. ఇటకుఁ రాముండు వచ్చిన
నిటనే తన్మోహమెల్ల నేఁ దొలఁగింతుఁ
బటుతరమాసుత మంబుద
పటలిఁ గిరినుండి తోలువగిది క్షణమునఁ.
- 241
- కం. ఇమ్మోహముఁ దగినయుపా
యమ్మున మార్జనమొనర్చినంతనె రాముం
డుమ్మలికయెల్ల విడి బ్ర
హ్మమ్మున విశ్రాంతి నందు మాదృశులగతిఁ.
- 242
- వ. వెండియు. 243
- తే. అమితసత్వప్రదీపితుండై తనర్పు
హేయ మెదియొ యుపాదేయ మెదియొ యెఱుఁగు
సౌఖ్యదుఃఖస్థితులయందు శాంతుఁ డగును
గాంచు సమబుద్ధి లోప్తాశ్రు కాంచనముల. 244
- వ. అటులయున్నను స్వధర్మంబును వంశపరంపరాయాతంబును నగువర్ణా
శ్రమోచితవ్యవహారం బనాసక్తచిత్తుండై సలువం గలవాఁడు.
కావున మీర లడలవలదని మునిలిలకుండు పలుకుచుండ నాలో
శ్రీరామచంద్రుండు నిజదైనందినక్రియాక్రమంబునఁ బితృపాదాభి
వందనంబు గావింప నుదయాద్రినుండి వెడలు బాలభానుని విధం
బున నిజమందిరాసనంబుననుండి బయలుదేటి కతిపయపరిజనంబులు
వెంటరా లక్ష్మణశత్రుఘ్న సహితుండై పితృస్థానంబు దొడవ్వులం
గాంచి యందు. 245

— శ్రీరాముడు దశరథునిసభకు వచ్చుట —

సీ. అమరౌఘసంవృతుం దై నవాసపురీతి

నవనీశపరివృతుం దై నవాని

ఒకవైపున వసిష్ఠుఁ డొక్కవైపున గాధి

నందనుం డొప్పు జెన్నందువాని

సర్వశాస్త్రార్థ విశారదు లగుమంత్రీ

పుంగవుల్ గొలువఁ జెలంగువాని

జలజేతుఁగాహస్తసంభృతచామరా

వలి వీజ్యమానుఁడై యలరువాని

తే. తనయుఁడొ మనుపూర్ణచంద్రుని గనంగఁ

బొంగుచుండెడి మానసాంభోధితోడఁ

జూడ్కులు నిగుడ్చి తెన్నులు సూచువాని

నాత్మజనకుని గని భక్తి యతిశయిల్ల.

246

తే. ప్రమథపతిఁ జూడవచ్చిన కొమరుసామి

చెలువు దళకొత్తఁగా నమస్కృతి యొనర్చెఁ

జారుచూడామణిమరీచిసముదయంబు

కరము వెలుంగంగ నుత్తమాంగంబు'వంచి.

247

ప. అట్టిసమయంబునంద యాస్థానంబునందుండి వసిష్ఠవిశ్వామిత్ర దశర

థాదులును.

248

సీ. ననలెత్తు నునుజవ్వనము మేనఁ గలవాని

వృద్ధులవలె శాంతి వెలయువాని

విశ్రాంతి కుదురక వెతచెందు మతివాని

నిండినిండని కోర్కెపిండువాని

సంసారగుణచర్చ సలిపి రోసినవానిఁ

గడు పొగడ్తకు నెక్కునడతవానిఁ

బొక్కంపుగొనముల కిక్కయై తగువాని

ఘనసత్వసంపదఁ గ్రాలువాని

తే. ముక్తికాంతకు వలపులు మొలవఁజేయు

చారువైరాగ్యరుచులఁ జెన్నారువాని

వినయ మాకృతిఁ దాల్చినవిధము దోషఁ

జేర నేలెంచురాముఁ గాంచిరి ముదాన.

249

ఉ. మానవనాథ ! ఇట్టి యభిమానధనుం డెటుంగంగజాలెనే
ఆనలినాయతాక్షుల దురాచరణం ? బది యట్టులేచుమీ.
ఏనరుండైన నిట్టివెత లించుకయైన నెటుంగ, డింతటా
మానసవీధి జూచుకొనుమా. ఇంక దెల్పుగనేర మేమియున్. 116

తే. గీ. అనుచు బాలసరస్వతీవనిత విక్ర । మార్కుతోడెల్పె ...

కం. ... మంత్రిపుంగవసుత య

పాటం దెలిసిన నాదొర నాటిన చింతాభరంబునన్ మన మగలన్.

తే. గీ. కొంతతడ వుండి యందు నొక్కింతయేని

తెలియనే ? ఎక్కడిపరాకు ? పలుకు మనుచు

కదలికాకాంతపై జేతికమ్మవిరుల

చెండు వై చిన దత్తతీసరసిజాక్షి.

118

తే. గీ. సొమ్మసిలినట్లు వ్రాలిన జూచి విక్ర

మార్కుభూపాలవరుడు హాహానినాదు

డగుచు విలపింప జని వయస్యాజనంబు

శీతలక్రియ లొనరింప నేడదేతె.

119

చం. అదిగని పుష్పహాసుం డహహాయని నవ్వఁ బ్రసూనవర్ష మ

భ్యుదయముగాఁగ నంతట విభుండు కనుంగొని తీవ్రకోపుడై

అదయుండ. వింతెకాక యొకయప్పుడు నవ్వనివాడ. విప్పు డీ

మదవతి పుష్పపాతమున మ్రొన్నడినన్ వడి నవ్వనేటికి ? 120

చం. అనవిని యయ్యమాత్యుడు ధరాధిప! మున్నొక యద్భుతంబు నే

గనుంగొనఁగంటిగాన బహుకాలము తద్వ్యధఁ గుందియున్కి నే

పనులను నవ్వకుండితి. సభాస్థలి నేడొక యద్భుతంబు జూ

చినకతన్ మనంబు వికసించిన నవ్వితి. చిత్తగింపుమా.

121

తే. గీ. అధిప! ఈయమ్మవారు మర్యాద పోవ

విడిచి నగ రెట్లువెడలెనో ? వెడలవచ్చి

తేరుక్రిందటి మరుగుజ్జు జేరి వాని

కలసి యేలెంచు ఇది మీకు గానబడదు.

122

ఉ. దేవర కొల్లుదేరిన మదీయగృహంబున కేగువాడనై

ఏ వెను బోవుచో గురిసె వృద్ధవరాహకఠోరఘ్నరా

రావమహాశనిధ్వనిపరంపరతో నొక వాన మొన్నరే.

యావిలమానసాంబుజుడనై యొక మండపసీమఁ జేరితిన్. 123

తే. గీ. అచ్చటికి వచ్చె నిమ్మండయాన. వచ్చి

తేరుక్రింది ప్రతీక్షణాధీనుడైన

గుఱ్ఱం జేరిన వాఁ డతిక్రూర్ధ్వం డగుచు

ఇంతతడ వేల రావైతివే యటంచు. 124

తే. గీ. గుండియలు గ్రుశ్మం దన్నిన గ్రుక్కుమిక్కు

రనక యాతని కినుక చల్లారనిచ్చి

విక్రమార్కుండు నిద్రగావించుదనుక

వెడలి రారా దటంచును వేడుకొనియె. 125

తే. గీ. అతని పదఘాతముల కోర్చినట్టిదాని

కి వివరులబంతి వ్రేటున కింతమూర్ఖ

వచ్చునే యంచు నవ్వితి వసుమతీశ !

చనవరి యటంచు నాతప్పు నై యవలయు. 126

కం. అన విక్రమార్కభూపతి

విని వెఱుగున ముక్కుమీఁద వ్రేలిడి చింతక

మునుగుచు బాలసరస్వతిఁ

గని తెలిసెన్ మీనహాసకారణ. మాలే. 127

తే. గీ. కాకయండినఁ దైలకవ్వంబులైన

మత్స్యములు నవ్వునేయంచు మందబుద్ధి

నక్కటా ! కాననైతి. ఈహంతలాడి

నగలు నమ్మితిఁగద పతివ్రత యటంచు. 128

కం. అనిమతేయుఁ బదియుఁబదియును

గనుగొని కదలికకు నాజ్ఞ గల్పించెన్ శా

త్రునిరూపితపద్ధతి నజ్ఞననాథుఁడు ... 129

తే. గీ. ... అవ్విధంబున నిజసతి కాజ్ఞ వెట్టి

పుష్పహాసుని జూచి యింపులు ఘటింప 130

శా. ఈయాశ్చర్యము కంటిమేకద ! పురాదృష్టాద్భుతం బేమియో

అయాఖ్యానముఁ దెల్పుచున్న నతఁ డద్యత్ప్రేమతో నిట్లనుక

కావునఁ గిందిమస్థాన్నభోజన మాగోగ్యకరము వాడుచుండును. మాడిక పదార్థము లెల్లం నినువారి జాతుఁబైటకలఁ గారి యుడుపడువస్తువుల పండించరాదు. కావుననే నిందాపరముగ నకాలమున నన్నమికిగినవారికి పండి యాఁజెట్టిమని వాడుచుండును. భోజనముచేయుటకు వెనుక ముందు కొన్ని నిమిషములైన విక్రాంతి యకరము. అట్టివిక్రాంతి లేనివో జతరాన్ని మఱు మగఁ బనిచేయఁజాలరు. భోజనానంతరముచేయు విడెము జీర్ణముచేయుటకు సహకారి. అందు నూత్నముగ జాతికాయం జేర్చిన మతింతసాధకముగును. తాంబూలచర్మణముచే జాతువృత్త మురురిండును. పసిపిల్లలకుఁ బూడ్మాడి పెండిమృతము నుమ్మిలిన తగినంతగ నూఁచుకావున బుగరయులగు పదార్థముల మెత్తముగ నిచ్చుచుండకలెను. లేనివో వారి క్షాగోగ్యభాగముగును. విడ్డె లాగోగ్యముగ నుండవలయునఁ గలిగెనుబాధ తల్లుకే యొరుగు.

ప్రశ్న:- నీ వినినంగతులు గాలి నీరు తిండిని గుతించి చెప్పమంటివి. నిద్రలేక యుండ లేమే ? అదిమాడఁ గొంచెము వినిపింపు.

— నిద్ర —

కృ:- జంతుల కన్నిటికి నాహారముతోపాటు నిద్రయు నవసరము. సరియైన నిద్ర లేకుండిన నాగోగ్యభాగముకలుగును. రోగగ్రస్తుల క్షాహారము సరిగ రుచించ నట్లు సరియైన నిద్రాయుండ బట్టును. మితాహారము కొనువారికి మంచి నిద్ర పట్టును. మంచి యాగోగ్యవంతునకుఁ బూర్ణముగు నిద్రావేశము గలిగినపుడు తా నెట్టిసితియందుండినను దానిని నాఁపఁజాలఁడు. నిద్రావేశముచే నడుమయఁ బడినవారును గుఱ్ఱముమీఁదినుండి బండినుండి జాతిపడినవారును గలరని చెప్పుట వింతకాదు. మనుష్యుల దేహాగోగ్యమును పయమును బట్టి నిద్రాకాల మును బలమును మాఱుచుండును. పసివాండ్రొకంబలె నెదురుమండలు పిన్నవయసు వారికిని నిద్రాకాల మధికముగ వలసియుండును. ఎరిగినవారికి దినమున కేడు గంటల నిద్ర చాలును. నిద్రాకాలపరిమితి యేఁడాదిపఱకు 20 గంటలు. 2 వ సం॥ 14 గం. 3, 4 సం॥ లు 12 గం. 5, 6, 7, 8, 9 సం॥ లు 10 గం. 10, 11, 12, 13, 14 సం॥ లు 9 గం. 15, 16, 17, 18, 19 సం॥ లు 8 గం. 20 దగ్గఱనుంచి 7 గంటలు రాత్రి నిద్రలేకుండుట రోగమును బుట్టించును. అటులనే పగటినిద్రయు రోగహేతువు.

కావున రాత్రులు నిద్రామానుటగాని పగలు నిద్రించుటగాని మాడదు. పగటిభోజనానంతర మొకగడియ విశ్రమించుటయు రాత్రిభోజనానంతర మొకగంట విశ్రమించకుండుటయు నాగోగ్యాభివృద్ధికరములని తచ్చాస్త్ర వేత్తలు నుడివియున్నారు. గాఢనిద్రనుండి మేల్కొంచినవారి శరీరమును బుద్ధియు విక్రాంతినొందువోఁ గార్యకరణమునం దుత్సాహముకలిగియుండును. దినమంతయు వివిధవ్యాయామములం దిరిగి యలసినవారు మంచి నిద్రాపోవుట చేత నలసి చేయఁజాలక నడచిన పనుల నొనరించుటకు మరల శరీరబలమును

బుద్ధిబలమును దీసికొని యుండఁగలరు. పరమేశ్వరుఁడు నిద్రనిచ్చి శరీరమునకును బుద్ధికిని దివమందుఁగలిగిన నలుగుఁడు నివృత్తిగావించియున్నాఁడు. 10

కం. కూరుకుననుండి మఱి తెల

వాఱకమును మేలుకాంచువారికి నిలఁ జే

కూరును దీర్ఘాయుష్యం

బారోగ్యజ్ఞానధనము లమితంబులుగఁ.

కం. తొలిజామున నిద్రకుఁజని

తెలవారకమున్ను లేచి దినకృత్యములఁ

తలపెట్టువారి కెప్పుడు

బలవడు నారోగ్య బుద్ధిబలములు వరుసఁ.

రాత్రి ప్రభుయామానంతరము మొదలు చతుర్థయామాదివఱకు నిద్రించు వారికి జీరాయారోగ్యైశ్వర్యములు లభించును. లోకమునంగల వృద్ధుల యొక్కయు శ్రమపీడితులయొక్కయుఁ జరిత్రల నరసి తెలిసికొన వారిలోఁ బెక్కుండు పెండలకడఁ బరుండి పెండలకడ మేల్కొనువారలే యనియుఁ దదభ్యాసమే వారల దేహమనోబలములఁ గాపాడుచున్నదనియు విదితము కాక పోదు. రాత్రులు పొద్దుపోవువఱకు మేల్కొనియుండుటయు నూర్వోదయానంతరమువఱకు నిద్రించుటయు బుద్ధివికాసమునకు నారోగ్యమునకు భంగ కరములు. కడుపునిండఁ గుడుపుదొరకనివార లాఁకలిచే బాధపడుచుండునట్లు కంటినిండ నిద్రలేనివారలు బడలికచే నధికాయాసము ననుభవించుచుందురు. జనసామాన్య ముపపసించఁ గలంతకాలము నిద్రలేకుండ నుండఁజాలరు. ఆఁకలి రుచి యెఱుంగదు. నిద్ర సుఖ మెఱుంగదను సామెత కలదు. దీనిచే నిద్రావేశపరవళ్లు లెట్టిస్థితియందును నిద్రింపఁగలరనియు తుదాహాపీడితు లెట్టిపదార్థమునైన రుచి నరయక భుజింపఁగలరనియుఁ దెలియుచున్నది. నిద్రించునపు షూపిరాడుట కవకాశము లేనట్లు దట్టమగు పుట్టముల బిట్టబిగించుకొని పరుండరాదు. దానిచే విడిచినవాయువునే మరలమరలఁ బీల్చుచుండుటచే మన కారోగ్యభంగమగును.

—♦ వస్త్రములు —

జగ:- జీవు లన్నిటిలోను బట్టు వాడునది మానవజాతి యొక్కటిగనే యున్నది. ఇంక నేజంతువునకు నీవాడుక లేనట్లు తోచుచున్నది.

కృ:- సృష్టియందు జీవులగుఱించి విచారించినఁ బరమానంద మగుచుండును. అట్టి జంతువులలో మనుష్యజాతి విలక్షణమైనది. ఆకారమునఁ జాలరెట్లు గొప్ప వగుజంతువులు కలవు. కాని బుద్ధియందుమాత్ర మన్నిజంతువులును మానవులకు లోబడునవిగనే యున్నవి. అడవియందుండు నేనుఁగు సమద్రమాననుండు కొన్నితరగతుల చేపలును నాకారమునఁ దెదవయ్య శబరకైవర్తకుల వలలఁ

జిక్కుట మన మెఱుంగుదుము. ఇంతయే కాక జంతువర్గములో మానవుఁ డొక్కఁడే తల నెత్తుగ నుంచి నిలువుగనుండి సంచరించఁగలిగియున్నాఁడు. సృష్టిప్రపంచముయొక్క భూతకాలచరిత్రలును భగవద్జ్ఞానము మానవజాతికిఁ దప్ప నొక సేయితరజంతువులకు నగోచరము. కావుననే మనుజులు జంతుజాల మున నుత్తమజన్మకలవారని నిశ్చయించఁదగియున్నది. కేవల శరీరావయవము లతోఁ బనులనొనరించుట గాక మానవజాతి యొకటియే వివిధాయుధముల నొన రించుకొనఁగలిగియున్నది. అటులనే శరీరములు శీతవాతములపాలు గాకుండ వస్త్రముల నేసికొనుటకును వాని నుపయోగించుకొనుటకును సామర్థ్యము కలిగి యున్నది. శీతవాతములచేత బాధనొందకుండ భగవంతుఁడు సృష్టివర్గమునఁ బెక్కుజంతువులకు నొడలెల్ల తోమజాతి పుసాదించియున్నాఁడు. ఇట్టి తోమ జాతిగల జంతువుల త్వగిందిగ్రియుము మృదువుగ నుండును. మఱికొన్ని మందమగు చర్మము కలిగియున్నవి. అట్టివాని శరీరమునిండ బొచ్చు దట్టముగ నుండదు. బొచ్చు దేహమునిండఁ గల జంతువుల కది శీతకాలమునఁ బరిగె దట్టమై వానికిఁ జలి దగులకుండఁ గూపాడుచు వేసవికాలమగునప్పుటికి రాలి పోయి చల్లపడి వానికి నుఖమునిచ్చుటయు సృష్టిచిత్రిముల నొక మహానంద సందాయక మగుచున్నది. మానవజాతి కొంటినిండ బొచ్చుగాని దట్టమగు చర్మముగాని లేదు. జ్ఞానేంద్రియమును భగవంతుఁడు మనకుఁ బ్రసాదించి యున్నాఁడు. చలికాలమున శీతముచేతను వేసవికాలమున నుష్ణముచేతను బాధ నొందకుండ మనశరీరముల కనుకూలవస్త్రముల ధరించుచుండుము. వస్త్రధారణముచే మన యొడలు మోటువాఱక మృదువుగ నుండును. దానిచే మన చక్కదన మధికమగును. మలినమగుట తఱుగును. మానసంరక్షణ మొనరించుచు ననేకములగు నపాయములనుండి వస్త్రములు మనలం గూపాడుచుండును. జంతుజాల మెల్లఁ దమశరీరమునంగల చర్మమును దులిపి మాలిన్యవిసర్జన మొన రించుకొనఁగలిగియున్నది. కాని మానవజాతి కిట్టిసామర్థ్యము లేదు. కావున వస్త్రధారణముచే మాలిన్య మంటకుండఁ గూపాడుకొనుచు దినమున కొకటి రెండుసారులు స్నానమాచరించి వస్త్రము లుండినను నంటు మాలిన్యమును త్కళన మొనరించుకొనవలెను. మనశరీరములనుండి యెడతెగక చెమటయు విష వాయువులు వెడలుచు వస్త్రముల ధరింపకుండినచో మనకు నితరులకుఁ జూడ ననవ్యూత కలిగించుచుండును. కావున వీలగువఱకు శరీరమునిండ వస్త్రాచ్ఛాదన మొనరించికొనియుండుట మేలు. చెట్లవలన లభ్యమగు ప్రత్తినుండియు నార నుండియుఁ గొన్నిజంతువుల శరీరమునిండ నొప్పారు మృదురోమరాజినుండియు దారము తీసి వస్త్రముల నేయుదురు. పసిఁడికాయలనుండియు దారము తీసి చేలము గూవించెదరు. ప్రత్తితోనొనరించిన పలువలు బట్టలనియు నారవడికి నేసిన మడుఁగులు నారగుడ్డలనియు నున్నిదారముతో నేసిన గుడ్డలు కంబళులు ధావళులనియుఁ బట్టుదారముతో నేసినవి మాంజిష్ఠములనియు వాడుదుము. ఉన్నిచేతను నూలుచేతను బట్టుదారముచేతను నేసిన వస్త్రములు మనదేహ మునకుఁ గాఢనిచ్చును. నారచీరలు చలువ నొనఁగును. అన్నిరకముల వస్త్ర

మలబోను నాదెముగలవిగను సామాన్యమైనవిగను నొనరించెదరు. నాదెము విలువ గల దుకూలములు ద్రవ్యవంతులకు మాత్రమే సమకూరుచుండును. సామాన్యజను తెల్లరు వెలతక్కువగల పుట్టములఁ గట్టుచుందురు. జను తెల్లఱును దాము నివసించుదేశముయొక్క శీతోష్ణస్థితి ననుసరించి తగినవస్త్రముల ధరించు నభ్యాసము కలిగియుండును. మనము నివసించునది యుష్ణదేశమగుటచే నన్నని పృథ్విసూతుకొకల వరులుగ ధరించు నలవాటు కలిగియున్నాము. శీతల పృథ్వీదేశములనుండువారు బొమ్మతోనేసిన దళసరివలువల నొంటి కంటునట్లు ధరించి శీతబాధ తగ్గించుకొను నలవాటు కలిగియున్నారు. కాలము ననుసరించి యు మఱువు వస్త్రముల ధరించుచుండును. వేపవికాలమున నన్నని నూలుగుడ్డలను నాచీరలును జలికాలమున మందములగు నూలు నున్ని దుప్పటులను ధరించెదము. ఇట్టిమా ర్పొనరించుకొను టాకోగ్యమున కవసరమని మన మెఱిగిన యంశమే. ఇక్కాలంబునఁ బొగయోడలమీఁదియుఁ బొగబండ్లమీఁదియు గమనములచే నెల్లదేశములందును ఖండంతరవాసులు భారాళముగ నుంచరించుచున్నారు. మనవారు కొందఱు దుస్తుల ధరించుట కితరదేశములవారి ననుసరించుచున్నారు. మనదేశపు స్థితి ననుసరించి విచారించిన నుఖసౌలభ్య దూరంబగు తదాచారావలంబిన మంత త్లాఘనీయులుగ నుండఁజాలదు. దేశాంతరవాసులు స్వకీయాచారవేష్టావల మార్పుల కియ్యకొనకుండుట గాంచి మనవారు తదనుకరణ మొనరించికొనకుండుట శ్రేయస్కారి. ఇట్టివలఁ గొంతకాలమునుండి యంత్రముల సహాయముచే నన్ననివస్త్రముల నేసి దేశమెల్లడ వ్యాపింపఁజేసిన యాంగ్లేయులు వస్త్రముల నేసికొనుటయు ధరించుటయు స్వేచ్ఛాపూర్వమే మనదేశీయులు నన్నని మజిలీనులు నేయుటకును ధరించుటకును సమర్థత కలిగి యుండిరి. ఈనన్నవస్త్రము లాదికాలమున బందరునుండి యింగ్లాండునకుఁ గొంపోఁబడుచు వచ్చినందున నాదేశమున నీదేశమున నేయఁబడు నన్ననివస్త్రముల మజిలీనులని యిప్పటికిని వారు వాడుచున్నారు. చేతనేసిన వలువల మన వాడుక యధికమైనను యంత్రాగ్రతములు స్వల్పక్రయమునకు లభ్యమగుచుండుటచే నెల్లవారు వానినే కొని ధరించుచున్నారు. అందువలన నన్నదేశీయులగు నేతవనివాండ్రకుఁ జేతనిండఁ బనిలేక పుత్రంతరముల నవలంబించుచున్నారు. మనవారికి స్వదేశీయవదార్థసన్మానము కొఱతవడియున్నది. దేశాంతరవాసులు స్వదేశపస్తూనయోగము పట్టుదలతో నిర్వర్తించుకొను నలవాటు కలిగియున్నారని తెలియుచున్నది. అది గొప్ప గౌరవమని వారు తలంచుచుండును. ఆంగ్లేయులు మునుగువస్త్రముల నేసికొన నేర్పినపిమ్మట మనదేశమునుండి యనుపఁ బడిన నన్ననివలువల ధరించఁగూడదని నియమ మేర్పఱచికొని యందుకు భిన్నముగ నుంచరించినవారిని బహిష్కరించి దేశాభిమానమును బలపఱచి కాలక్రమమునఁ దామును నన్నని దుకూలముల నేయఁజేర్చి మన నేతవని నణగఁ ద్రొక్కియున్నారు. ఏమి వారి దేశభక్తి! ఏలేట నటనుండి మనదేశమున కఱువదీయెదమకొట్ల రూపాయల విలువగల వస్త్రములు నూలు దిగుమతి యగుచున్నది.

—♦ అక్కలు, వారిబిడ్డలు, వారిబిడ్డలు ♦—

మేనకోడలు భగ్గమగ్రాంబకు శంకరకాస్త్రీ తరువాతసంతానము జోగమృత్యు అది నందాకోటయ్యచే బడితయై పలువురు పిల్లలం గనినది. మంచిపేరుతో మనినది. కోటయ్య పంచదశస్మార్తమంత్రములను బరించి విద్యత్సమక్షముననే వివాహోపనయ నాదులను సవిమర్శముగా నలిపింపఁగలిగియుండియుఁ జాగోహిత్యమును బంటవలంఠియు నంతగా లేమిని పెదబండియైన పెదనరసింహముతోఁ బెద్దకాలము పెరదేశములఁ జరించి సంపాదించుచు సతీనుతుల సంరక్షించెను.

పెదనరసింహము పెద్ద విద్యాంనుడు గాకున్నను విద్యాంనులకంటెను విశేషించి విత్తమార్జించు నేడబయ్య కలవాడు. సాముద్రికమనియు నేమాయనియు జనరంజనముచేయు శక్తిగలవాడు. మంచి వక్త. పరిహాసకుడు. ఏవంవిధుడయ్యె యెంతయో ధన మార్జించెను. పెద్దలనాఁటినుండియు నుండు పిన్నెలి విడిచి జానపాటఁ దానుండెను. శృశురగృహనివాసమే స్వర్గతుల్యముగా భావించెను. తచ్చృశురగృహనిర్వహణ భారముగూడఁ దలఁదాల్చెను. తద్దృహ సవిధముననే తానును గృహముకట్టెను. పరదేశసంచరణమునఁ బడయు ప్రభుత్వవిత్తముతో నుభయకుటుంబముల నోముటయే కాక పిన్నెలినున్న చిన్ననరసింహమునకుఁగూడఁ జిరకాలము చేయూఁఁఁఁచెను. అప్పటిచ్చి యనేకుల నాదుకొనియెను. చాలకాల మట్లు సంపన్నగృహస్థుడై సకృదాచరిత సహస్రబ్రాహ్మణసమారాధనమే కాక ద్వాదశీబ్రాహ్మణభోజనముగూడఁ దద్దయు సాగించెను. కుంట వేయించెను. ఆరామము నారంభించెను. ఆరబ్ధమైన మోసంతానమున సత్తసంఖ్య సంపూర్ణము గాకున్నను నాలోపము క్రిసంతానమునఁ దీర్చుకొఁగలిగెను. అత్యజానిగూడ నొకనిఁ గని కాలకర్మవశత వర్తమానమున పంకాంతురమే లేకున్నను నతఁడుమాత్ర మష్టపుత్రబహుధనము ననుభవించెను. నరసింహము నానాగణములలోఁ బరిహాసకతయే ప్రథమగణనీయము. ఆపరిహాసకతతోనే యందఱను నభిముఖులఁ జేసికొనెడివాడు. తనమీఁదఁ బద్దములుచెప్పమని ననుఁ గోరుచుండెడివాడు. అతని కోరికపై నపుడు నేనును నున్నది యున్నట్లు పరిహాసముగాఁ బద్యములు చెప్పెడివాడను. అయ్యవి మచ్చున కిట నొకటి రెండు ప్రదర్శనమానములు.

మ. కవులకా మెచ్చుడు. పండితోక్తుల వెనక ఖండించు దైవజ్ఞులకా

రవిసిద్ధాంతము మీరెటుంగరను. ఆర్యవ్రాతముకా దూలు ...

మ. వశురౌ రామనకృష్ణయాఖ్యు లడలకా వాచాటతం జూపుచుకా

శశిరేఖాదిసుతాళి పాత్తునఁ గడుకా సంబాధముం జేయఁగా
దశఘంటలోపడువేళ నొక్కరుండె ముకా దా భుక్తిసల్పుకా మహా
దశ నందా నరసింహనామకునకే ధాత్రీస్థలిం జెల్లెఁగా!

మ. 'అశ! పొద్దెక్కెను, నిల్వలేనుగదవే, అన్నంబు వే వండవే,

శశిరేఖేషి! జనార్దనుండెచటదా? చారన్న మెందుండెనే?

దశ నీ'-యంచు విలాసవాక్కులు సతిం దాఁజేరి పల్కకా మహా

దశ నందా నరసింహనామకున కిదాత్రీస్థలిం జెల్లెఁబో!

ఆనరసింహము ననుజుండైన చిననరసింహము తనూజుండే కోటయ్య. ఆకోటయ్య కూతుండ్ర నిరువురను గొడుకుల నిరువురను బడసి యుండఁ బెద్దదైన శేషమ్మను జంగ మేశ్వరపురనివాసి పోచెంచెర్ల లక్ష్మీనారాయణకును ననంతరబయైన యనసూయను మాయూరిలో మా ముత్తాతనహోదరు మునిమనుమండైన రామయ్య మనుమడును దనకు మేనల్లుడును నైన యాంజనేయులకును నిచ్చి పెండ్లి చేసెను. పార్వతకర్మ వశత నబ్బాలి నిరువురను బతులం బాసిరి. అందుఁ బెద్దదగు శేషమ్మ పెనిమిటితోడి ప్రథమసమావేశ సుఖమైనను బడయుకమునుపే పార్వతవైభవ్యయై పంచశరపంచనమున భ్రష్టయైపోయినది. అనసూయ యా పృథమసమావేశసుఖ మాంజనేయులతో ననుభవించినదన్నమాటయే కాని యంతలోనే వాని నంతకుడు కొనిపోయెను. కోటయ్య కొడుకులలోఁ బెద్దవాడు సుబ్రహ్మణ్యము. పంచదశస్మార్తమంత్రములును బంచ కావ్యములును బఠించెనట. వీని పాణిగృహీతి జాలకల్లుగార్మనివాసియగు దేవరపల్లి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి సుత సుబ్బమ్మ. దాని తల్లి కోటయ్యపెత్తండ్రయైన పెదనరసింహము బిడ్డయే. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి సుతపెండ్లి చేయకముందే సురలోకమున కరుగుటయు నమ్మ యంతమ్మ యాకుటుంబము నవనించుచున్నది. మగదిక్కులేదు. అందువలన నంతమ్మకోడలి యక్కయఁ గోటయ్యకుఁ బెదతండ్రికూతురు నగు శశిశేఖ సుబ్రహ్మణ్యమునకు సోదరినుత నిష్పించి యిల్లటముగానుండుట కల్లు నర్థించెను. కోటయ్యయు నిందుల కిష్టపడియెను. కొడుకు బుడతండగుటఁ గొంతకాలము సుతసతీయతముగా జాలకంటిలో సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రియింట నుండి తానే తక్కుటుంబమును నవనించుటకుఁ దలపడియెను. వత్సర్థము పసించెను. ఆత్రవారి యాస్తి యంతయు నాత్మజాశేర వ్రాసియిమ్మని యడిగెను. అట్లు జరుగకుండుటయు నన్నమాట చెల్లెంపకుండనే యట నుండి లేచెను. అటుతిరిగియు నిటుతిరిగియు బాపముఁబడి శంకరశాస్త్రియున్న బాపట్లను బ్రవేశించెను. వైదికమున వలసినంత ప్రవేశముకలిగియుండుటచే దద్దూరమునఁ దగినంత ధనము నార్జించి స్వకుటుంబమును సంరక్షించుకొనుచుఁ బ్రమాది సం॥ కార్తికము (1939 నవంబరు) నఁ బంచత్వమును బ్రాపించెను. జోగమ్మ మతుల నిరువురను మతను బెట్టుకొని బాపట్లనే ప్రవర్తిలుచున్నది. కోడలు రజన్వలయై కొడుకు సమాగమమును గోరుచున్నది. తదనంతరతనయుండగు సత్యనారాయణ త్రయోదశాబ్దవయస్కుఁడు. పితచేతనే కృత్రిమనీతుఁడు. జోగమ్మ సతయుగు ననసూయకు 5 ఎకరముల మొరకయు నెకరము చల్లమును మగనియాస్తి మాయూర మిగిలియున్నది. ఆదియు జానపాటి పురుషోత్తమునకుఁ దాకట్టు. పదియేండ్లనాడు పతిదీసికొన్న వందరూపాయల ఋణము వడ్డితోఁ దీర్చినఁగాని వశపడదు.

జోగమ్మతరువాత నారాయణశాస్త్రి. వీడును వేదాంతశిరోమణి. తెనాలి సంస్కృతపాఠశాలలోనే దీనిఁ జదివెను. ఫిఫ్తు ఫోరమువఱకు నాంగ్లేయవిద్యావతనము గూడ నైనయది. కృష్ణామండలస్థమగు డివితాలూకాలోని శ్రీకాకుళమును గ్రామమున నుండు జొన్న విత్తల రామావధానుల తనయ కనకదుర్గ వీని చాన. ఈవంశకులకు నిరువురు సంతానము. ఒకఁ డుమావతినసూయ్యుఁడు. పరాయతము పఠించినాడు. కావ్య పాఠము క్రావలసినంత కాలేదు క్కాని స్మార్తమును జనువుచున్నాడు. డివితాలూకాలోనిదే యగు గూడపాడుగ్రామనివాసి కూచిభట్ల సత్యనారాయణ కూతు బాలా త్రిపురసుందరి నిచ్చి వీనికి బరిణయము క్రావించెను. నారాయణ కుమావతి తరువాతి

బిడ్డ సీతారామమ్మ. ఇది యిప్పుడు వర్ష చతుష్టయవయస్కు. నారాయణశాస్త్రి శ్రీకామేశ్వరమున మామయింటనే మనుచున్నవాడు.

వీనితరువాత మహాలక్ష్మి. దాని బదులిచ్చియే తనయుడైన నారాయణకుఁ దండ్రి పెండ్లిచేసెను. నారాయణ బావమఱుది కోటిలింగయ్యయే మహాలక్ష్మి మగఁడు. ఆయనతో నది రెండేండ్లుమాత్రమే కాపురముచేసిరి. అంతలోనే యతని కాయపు పరిపూర్తియగుటయు నన్న నారాయణశాస్త్రియొద్దనే యది యున్నది.

అతరువాత సీతారామమ్మ. దాని బదులిచ్చియే కంకరశాస్త్రి ద్వితీయవివాహము నలుపుకొనియెను. వానిబావమఱుది సుబ్రహ్మణ్యమే దానిభర్త. ఈయిరువురు నీడు బోడుగూఁ గర మల్లకూలమే కాపురముచేసిరి. అంతలోనే సీతారామమ్మ యను వులువిడిచినది.

మాసోదరి జోగమ్మకు భగిమ గ్రాంబతరువాతిపట్టి పర్వతవర్ధిని. దానిపెండ్లికాక పూర్వమే తల్లి తనవు విడుచుటయుఁ దండ్రి మరలఁ బెండ్లాడుటకు మనసువైసెను. అదాని బదులిచ్చియే యాకోర్కీ తీర్పుకొనియెను. లేపల్లెతాలూకా భూలిపూడి గ్రామనివాసి పాతూరు కుమారస్వామి పర్వతవర్ధిని భర్త. ఇది పెండ్లిసాటికే యేకా దశాబ్దవయస్కు. కడుశిఘ్రిముగనే కాపురమునకుఁ బోయినది. ఒకటిరెండేండ్ల నుక మున్నది. ఇంతలోనే యంతరించినది.

అటుతరువాతిది యప్పుమ్మ. మూడవదిగూడ నాడదే యగుటకు ముక్కులు విటిచి తుదకు దానికే తాతపేరు పెట్టిరి. వీరిడ నందఱిని గనుటకే మాయక్క గాని మిగిలిన దంతయు మేనత్తలది. పెంచుటకును తేరులు పెట్టుటకును నంతకును నవ్వారిదే యధికారము. మేనత్తల పెంపుడునుండి మేనమామలమీఁద వాండ్రోరుఁ బెడపెరుఁగునటకుఁ జేసెను లేకుండెడిది. అన్న కోటయ్య యవ్వారికే వశుఁడై వర్తించెడివాడు. అప్పుమ్మ నాయనారనే యక్కంభట్ల కచ్చించుట కాత్మ నెంచి నాడు. అక్కంభట్లు పాతూరి యప్పుమ్మ యారనుడు. బాల్యము నెల్లియు వెళ్ళకమునుపే చదువుతనపుఁబనులు చేసి పరదేశములకుఁ బరిమళులైన పోవుచుండు. చలాయితఁడయినను నాయన భగిష్టుఁడుగాక శిష్టులలోనే చేరెను. యోగాభ్యాసము చేసెను. వేదాంతవిదుఁ డయ్యెను. కొన కనేకులకు గురువే యగుచుఁ గొండాడఁబడియెను. అసమాచారము వినియు నాయనతండ్రిచే నభ్యర్థింపఁబడియుఁ గోటయ్య కూతు నాతని కిమ్మటకుఁ గోర్కెపడియెను. అక్కంభట్టునుపదియొకరముల భూస్వామి. అదియే యట్లు కోర్కె పడుట క్షాదికారణము. కోర్కెపడినఁ బడియెఁగాని పరదేశమందున్న వరుఁడు వచ్చుటెట్లు ? కూతునునుటించి కోటయ్యయే ధూర్వాడప్రాంతములకుఁ దటలెను. వివిధప్రదేశములు వెదకెను. వసభూములనుండు మునిపల్లెలలోఁ గొన కక్కంభట్లను గనుగొనియెను. కాని జటావల్కలధారియై సర్వదా తనముండు నాయన యాయన నతఁడు విప్పి యవలోకింపడు. అట్లు కేవల యోగనిష్ఠాగరిష్ఠతం గిమ్మనికూడ ననని యమ్మనియుపకు నదనువెంట నభిముఖుఁడేసికొని కోటయ్య కొన కెట్లో నకరకంటికి నడిపించెను. చట్టనిచ్చి పరిణయముఁజేసెను. అక్కంభట్లు యమనియమాదు లెట్లున్నను నానప్రాణామామప్రత్యాహారములలో నాటితేటినవాడు. కాని కాముకుఁడు. బాల్యమందే పట్టువడిన యదిమాత్రము వదలక యప్పుమ్మయం దత్యంత్రాగముతో నేపదియేండ్ల కాలపురముచేసెనుగాని కవుడు ఫలింపకపోఁగాఁ గడ కది పుడమిని

గూడ విడిచిపోయెను. మన్నంత కాలము మంచి పేరుతో సంపదించెను. అనంతర మక్కుంభట్లు రేపల్లెతాలూకాలోని పేటేరుననుండు మేనత్తగోడుకు నిరాఘాటము యానాది యాత్మజం బెండ్లాడి తనయ నొకరితం గని దాని పెండ్లికాక పూర్వమే తనవు విడిచెను. రెండవ పెండ్లను కూడ నాయన యుండగనే యంతరించినది. తిడ్లను మేనమామయే పెండ్లాడెనట. అక్కుంభట్లు వ్యయపెట్టగూ మిగిలిన యాస్తి యమ్ము కొని యాదంపతులు పేటేరులోనే నాటుకొనిపోయిరి.

అప్పువృత్తరువాతిది రాజలక్ష్మి. అది పుట్టిననాటినుండియు బోలెడురోగము లతో బూర్వమాణ. మాయక్క మాయంటికివచ్చినప్పు డేడాదియాడుగల యీ రాజలక్ష్మి పెడలో నేవయో దండలు వేయించుటకు ఘనూరు పదియేండ్ల ప్రాయపు నేను గోట నమలిపురి కత్తుకొనిపోవునుండెడివాడను. అప్పు డారోగ్యము కలిగినను నది యైదా తొండ్లలోపలనే యనివాహితగనే యనువులు విడిచినది.

దీనితరువాతిది సీతారామమ్మ. దాని యేడాదియాడుననే తల్లి కలకావ్యాధిచే గాలభర్తము నొందుమఁ దన చింతమ్ముడైన నాకిచ్చి పెండ్లిచేయుఁడని యనినదట. కాని బాల్యవై రాగ్యమనఁ బర్యటించునే నిష్పదపమి నది యట్లు కాక నలైనవల్ల తాలూకా గణపవరగ్రామనివాసి చల్లా శేషయ్యకు నమర్చింపఁబడినది. ఈ యక్క తిడ్లల నందఱిని మేనయ తలు మిక్కిలి గారాబముతోఁ బెంచి మీది కక్కించు కొనుటచే బెద్దపెరుగుపజకుఁ బెంతెతన మెక్కువగా నుండెడిది. అందులో నాఖ రుదియగు సీతారామమ్మ యగ్గిగణ్య. అట్టి మమరుపిల్ల యింతికి కరిగినప్పటినుండి పతిభక్తి నమృత మర్యాద కలిగి యత్యంత స్తనీయ యాయెను. ప్రాచ్యుపాదువక మున్నె నిద్రలేచి నిజనాథుచరణములు నేత్రముల కద్దకొనకుండఁ బాత్రాధికములు పట్టుకొని పనిచేసెడిది కాదు. అక్క లందఱును నట్టివారే కాని యందును నది యగ్గిగణ్య. అట్టిపతిభక్తితో నది యైదా తొండ్లే కాఁపురము చేసినది. గర్భమే దానిని గడముట్టించినది. అనారోగ్యముతో నాపైటాలు కరిగి యాఖరుకు నకరకల్లు నర్సారావుపేట నడుమ నొడలు విడిచినది.

బోగమ్మ తరువాతియక్క రామలక్ష్మమ్మ. ఆమె నర్సారావుపేటలో మేళ్ళ చెఱువు శేషచలమున కీయఁబడినది. తక్కినయక్కలకంటె నీయమ స్వరూపస్వభావ ములచేతనే నాగరక. అట్లుపై నర్సారాయపురవాస్తవ్యగూడ నైనయిది. పదిపండ్లం దేండ్లు పతితోఁ గాఁపురముచేసినది. ఆ తలక్కిందను బాపలక్కిందను దొడికొడండ క్రిందను నణగిముణగి యున్నది. ఒకకూతును నొకకొడుకును గన్నది. కొడుకునుగన్న కొలదికాలముననే వైధవ్యముఁ గొన్నది. అన్య లట్లుండ నమ్ముకుఁ దప్ప నాఖరుకు జనునకు ననుజాలకే యాస్య మగపఱుచక యబ్బవ్వయము మంచములోనే మన్నది. స్వర్గమునకుఁ జన్నది. ఇక నాకె పతిప్రాణం బాఠకులే పరికిలించురుగాక.

ఈమెదిడ్డ క్యామలాంబ. అది మాయింటనే పుట్టినది. అప్పటికి నేను 5 ఏండ్ల వాడను. దాని 4, 5 ఏండ్లవాయముననే తలిదండ్రులు తనవు విడిచిరి. పెత్తంద్రుల భార్యలు పెంచిరి. తండ్రికంటెను బూర్వమే పెదతండ్రిలును బెద్దలం గలియటచే బిల్లల మేనత్తపెనిమిటి రాచకొండ మహాదేవయ్య యాకుటుంబమును సవరించుచు నచ్చటనే వచ్చియుండెను. ఆత్మజానిచేతనే క్యామలపాణిగ్రహణము చేయించెను.

- ౧ మెదక్ కిమక రావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి
- ౨ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరరావుగారు, చెన్నపట్టణము
- ౩ తిమ్మరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణము, దుర్గిరాజు
- ౪ తిరుమలనల్లూరు చక్రవర్తి వరదాచార్యులు; అయ్యబాద్దానాథి రాజుగారు
- ౫ గాయపూరి బండారావుగారు, అయ్యబాపురము.
- ౬ రాజా మంత్రి పె్రిగడ రాఘవరావుగారు - తింగిగిరి.
- ౭ చిక్కరాజు మట్టపల్లిగారు - చెలకుపల్లి.
- ౮ నాదరగుల్ వెంకటేశ్వరరావు దేశ గారు

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి సుప్రసిద్ధ పేరము

రామరాధానాథ భాషానిలయము - వెంట్లపల్లి.

- ౧౦ అద్దంకి ... తిరువేంగడపాదేశికాచార్యులయ్య నాల్గవగారు, నల్లపల్లిపాడు.
- ౧౧ మియ్యాపురం రామకృష్ణరావుగారు, కొల్లాపల్లి.
- ౧౨ మల్లాది నరసింహమూర్తిగారు, పీడరు, గురజాల.
- ౧౩ కొత్తెల్లి కమలాకరరావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి.
- ౧౪ కురికాల వెంకటేశ్వరరావుదేశములుగారు, పులిగళ్ళ
- ౧౫ రాజా మంత్రిపగడ వెంకటనాథమంత్రి రావుగారు, తింగిగిరి.
- ౧౬ జింకొ వెంకటసుబ్బారావుగారు, వకీలు, గురజాల.
- ౧౭ వద్దిరాజు సత్యనారాయణరావు కేశపాండ్యగారు, మేడిపల్లి
- ౧౮ గొట్టెపల్లి సుబ్బారావుగారు, వకీలు, సింగిరేణి కొలపెను.
- ౧౯ మారేపల్లి వెంకటకవిరావు, నూర్జురరావు దేశములుగారు, కొత్తపల్లి
- ౨౦ దంటు లక్ష్మీనరసింహమగారు - నుద్దపల్లి.
- ౨౧ మద్దూరు సాంబయ్యగారు - పొగాకుకంపెని - పరుచూరు.
- ౨౨ కేశవరావు దేశములుగారు - నెల్లట్ల
- ౨౩ ముద్దు చంద్రియ్య, మారేపల్లి మారుతీరావు దేశములుగారు - కొత్తపల్లి.

—♦ పూర్వజన్మ స్మృతి ♦—

కర్మచీనమోచమున నొక గామములోఁ గూర్చియును తెగకుఁ జేందిన యొక కుటుంబములో నొక కుష్టువాఁడు జన్మించినాఁడు. ఆతఁడు జాత్యంధుఁడు. ఇప్పుడాతని వయస్సు ౩ సం॥లు. ఆతఁడు భారతభాగవతరామాయణములను సుపనిపింపఁగల భగవద్గీతలను... అప్పుగించుచున్నాఁడు. ఏళ్లోక మేపేజిలోనిదో యేసందర్భములోనిదో చెప్పగలఁడు. ఒకపండితుఁ డొకళ్లోకమును జదువుచుండఁగా నాబాలుఁడందఁడు దప్పుల దిద్దినట్లు. పూజలు వేలకువేలు వచ్చి చూడఁబోవుచున్నారు. ఎవరో ఘోషాక్షకర్మచీనమున నిట్లు జన్మించినాడని తలంచుచున్నారు ఇట్టి యపూర్వవిషయములకుఁ గారణము లేమని నవీనశాస్త్రజ్ఞులు... నిర్ణయింతురా ? (దివ్యవాణి)

వంపాదకుండు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహువిధకర్తయును

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది మొదటనుపత్రిక. ఇందు కర్తాశ్రయధర్మతోడక గ్రంథములును వివర్ణనములును స్థాపనములును లిఖితమైనవియును. చందా సం॥ 1 రీ 8-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకు దొరకు పుస్తకములు.

1	మహాపాత్రసీతగురువరంపర	...	0	2	0
2	నీతిగీతలు (సుమతిశతకము, దానికీ వ్రోకములు)	...	0	2	0
3	కానకాంతిపరిణామ కావ్యము	...	0	4	0
4	కరిణీకాద్యారిణి [ప్రాచీనప్రబంధము]	...	0	4	0
5	విశ్వరూపాక్షణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్దనిరూపము	...	0	2	0
6	నర్సింహసీతశతకము	...	0	1	0
7	సంగరామ్రుతేత కతాకథానము (తిరుపతివేంకటేశయము)	...	0	8	0
8	సంగరామ్రుతము	...	0	8	0
9	విశ్వకేటవిచారము	...	0	2	0
10	పురశ్చరణము	...	0	2	0
11	విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
12	స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
13	శుద్ధాంధ్రహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
14	మాతసంహిత (ఆంధ్రము)	...	2	0	0
15	భారతీయప్రబోధము (పితృపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0
16	భగ్యనిర్ణయము.	...	0	4	0
17	అశ్వశ్రీతానివారణఖండనము (చిట్టాచారి గౌరీశ్రీనివాసయ్యగారి)	...	0	8	0
18	స్థాపనమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము (౧ సంపుటము)	...	1	0	0
19	దిటా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	...	1	8	0
20	దిటా నాగరఖండము (3 సంపుటము)	...	1	8	0
21	దిటా నాగరఖండము (౪ సంపుటము)	...	1	8	0
22	పల్నాటివీరచరిత్ర	...	0	12	0
23	లక్ష్మణభాస్కరము	...	0	6	0
24	భాగవతరహస్యములు	...	0	4	0
25	రామేశ్వరశతకము	...	0	2	0

అదినవనది స్వతీకార్యస్థానము, జానపాటి, పీఠుగురాళ్ళపాస్టు,

సుందూరు జిల్లా.

- ౧ పెదకే కిషక రావు దేశములు గారు, నల్లపల్లి
- ౨ నావిశ్వ వెంకటేశ్వరరావు గారు, చెన్నపట్టణము.
- ౩ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావు గారు, కరణము, చుగ్గిరాల
- ౪ తిరుమలనల్లాజీ చక్రవర్తి వరదాచార్యులు; అయ్యపాల్ల రావు. కాళాపురము.
- ౫ రాయచూరి బండేరావు గారు, అయ్యపాపురము.
- ౬ రాజా మంత్రి పెగడ రాఘవరావు గారు - లింగిరి.
- ౭ చిక్కరాజు పట్టపల్లి రావు గారు - చెలవల్లి.
- ౮ నాదరగుల్ సంగమేశ్వరరావు దేశము గారు

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు శ్రుష్టాది సుఖానంద పీఠము

- ౯ రామరాజభూషణ భానునిలయము - పెంట్లపల్లి.
- ౧౦ అద్దంకి ... తిరువేంగడతాతదేశికాచార్యులయ్యపాల్ల రావు, తిక్కేశ్వరాచారి.
- ౧౧ మియ్యాపురం రామకృష్ణరావు గారు, కొల్లాపురం.
- ౧౨ మల్లాది నరసింహమూర్తి గారు, పీడరు, గురజాల.
- ౧౩ కొత్తపల్లి కమలాకరరావు దేశములు గారు, నల్లపల్లి.
- ౧౪ తురికాల వెంకటేశ్వరరావు దేశములు గారు, పులిగేశ్వర.
- ౧౫ రాజా మంత్రి పుగడ వెంకటరాజుమంత్రి రావు గారు, లింగిరి.
- ౧౬ జింకొ వెంకటసుబ్బారావు గారు, వకీలు, గురజాల.
- ౧౭ వద్దిరాజు సత్యనారాయణరావు దేశసాంధ్య గారు, మేడిపల్లి.
- ౧౮ గొట్టెపల్లి సుబ్బారావు గారు, వకీలు, సింగరేణి కొత్తపల్లి.
- ౧౯ మారేపల్లి వెంకటకవి రావు, భూధరరావు దేశములు గారు, కొత్తపల్లి.
- ౨౦ దంటు అత్తివరసింహము గారు - నుడపల్లి.
- ౨౧ మదూరు సాంబయ్య గారు - పొగామకంపెని - పరుమారు.
- ౨౨ కేశవరావు దేశములు గారు - నెల్లూరు.
- ౨౩ పద్మ చంద్రియ్య, మారేపల్లి మారుతిరావు దేశములు గారు - కొత్తపల్లి.

—♦ దివరెండు జె. టి. డేవిస్ గారు ♦—

పరంపరాగతముగ నాచరింపబడుచున్న యాచారములలోగల పవిత్రత్వము నెడల నీనాటి సంస్కర్తలు గొప్ప యనాదరణను దిరస్కారమును జూపినంత నేమాయె? అట్టిసంస్కర్తలకే శేషో మాపో చేదుగా వెంటుగా నున్న దుష్పలితము లుదయించినప్పుడు తల తిరిగిరాకతప్పదు. ఈమహాపాపము నీనాటి సంస్కర్తలకు జూపించి మందలించుటలో మాభాగ్యతను నెఱవేర్చినవార మగుచున్నాము.

అభినవనరస్యేత

పంపాదకుడు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు
జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక. ఇందు కర్తాశ్రయభగవద్గోపక గ్రంథములను వివేకవంతు
జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి సంపాదించుచున్నాడు. మొదట సం॥ 1 కి రు 8-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకు దొరికు పుస్తకములు.

1 వివాహాత్మకీర్తనచతుష్టయము	...	0	2	0
2 నీతిగీతములు (మనుతికీర్తనము, దానికి శ్లోకములు)	...	0	2	0
3 జానపాటికావ్యములు	...	0	4	0
4 కవివీరేశ్వరరాజు (సాగ్రాసీనకృతము)	...	0	4	0
5 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్దవిచారము	...	0	2	0
6 చక్రవర్తినితికీర్తనము	...	0	1	0
7 శర్వాకాశ్రమము శతావధానము (తిరుమలశాసనము)	...	0	8	0
8 సంకరాచారము	...	0	8	0
9 కర్మశబ్దవిచారము	...	0	2	0
10 శ్రుతశ్రుతము	...	0	2	0
11 వివాహాధికారములు	...	0	4	0
12 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
13 శుద్ధాధికారములపై చరిత్రము	...	0	10	0
14 మాతసంహిత (అంధము)	...	2	0	0
15 భారతీయప్రవాచము (పితృపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0
16 భర్తృనిర్ణయము.	...	0	4	0
17 ఆశ్వమేధయాగములు (మల్లాది రామకృష్ణ చయనమహాగారి)	...	0	8	0
18 స్కాందమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము (౧ సంపుటము)	...	1	8	0
19 డిటా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	...	1	8	0
20 డిటా నాగరఖండము (౩ సంపుటము)	...	1	8	0
21 డిటా నాగరఖండము (౪ సంపుటము)	...	1	8	0
22 పల్నాటిపీఠపత్రిక	...	0	12	0
23 ఆరోగ్యభాస్కరము	...	0	6	0
24 భాగవతరహస్యములు	...	0	4	0
25 సోమేశ్వరశతకము	...	0	2	0

అభినవనరస్యేత కార్యస్థానము, జానపాటి, పిడుగురాళ్ళపాడు,

మండ్లూరు జిల్లా.